Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

În ajutorul tău

Teologie pentru azi
București
2018

Ediția de față este o ediție online gratuită.

1.

L-am găsit dimineața scârmând în gunoi,
în gunoiul public. Nu a fost
atent la mine. Nu l-am interesat.
Am aruncat sacul
din mână și...mi s-a rupt inima.
Bătrân, plictisit, singur, murdar.
Tatăl cui?...
Soțul căreia?...
Frigul nu ne apropia pe unul de altul. Numai
conștiința mea îl îmbrățișa
cu rugăciunea ei.

2.

Calc pe aceleași drumuri, dar eu nu mai sunt același. Mă schimb, se schimbă și ele. Clipele ne sunt
martore. Firele albe de păr mărturisesc
și ele. Și cu toate acestea văd
aceleași blocuri, aceleași case,
copacii se desfrunzesc la fel,
iar fiecare generație își are dramele sale.
Pe care și le rezolvă singură...

3.

În iarnă te-ai născut, dar miroși a vară.
Miroși a încredere. Te încrezi
în Dumnezeu, în Cel care îi adună
pe cei despărțiți și îi pune împreună.
Te încrezi în oamenii pe care îi iubești și îi ai
cu tine pururea.
Iarna nu și-a făcut în tine gheață.
Iarna nu ți-a pus îngheț în inimă.
Ci vara, cea plină de căldură, te-a împodobit
pe tine cu inimă,
cu inimă fierbinte, ca să vezi lucruri
mai presus de cuget și să simți durerile
multora.
Vara te-a făcut pe tine om viu.

4.

Ascult multă muzică plină de adevăr,
de adevărul oamenilor.
Sunetele cară cu ele experiența oamenilor.
Tăceri, singurătăți, bucurii,
neoprite clipe de veselie. Oricum am vrea
să prezentăm lucrurile,
oamenii își exprimă inima.
Însă sunt și altfel de adevăruri de spus,
adevăruri teologice.
Pentru ele trebuie să ai revelarea
lui Dumnezeu în viața ta.
Să Îl simți pe El, Cel viu.
Dar nu avem mulți rapsozi
ai lui Dumnezeu. Rapsozi expliciți
ai Lui sau, mai bine zis, melozi.
Căci și Dumnezeu e de cântat.
El are în primul rând adevăruri de zis.
Pentru că toate adevărurile sunt ale Lui.
Noi înșine suntem adevărurile Sale,
care ne exprimăm în multe feluri.
O, Doamne, cântecul Tău e în mine!
Eu Te știu! Și vreau pe Tine să Te cânt,
când văd că oamenii
se cântă doar pe ei înșiși.

5.

În pământ...Da, eu vreau să fiu
îngropat în pământ! Pentru că sunt
pământ
după trupul meu și
sunt suflet după darul lui Dumnezeu.
Și sufletul merge la Cel care l-a dat,
pe când trupul se transfigurează în pământ.
Trupul așteaptă învierea de obște.
De aceea, în pământ, da, în pământ,
ca pâinea în cuptor, să meargă
și trupul meu! Și acolo să se
facă frumos, schimbat
de slava lui Dumnezeu,
care se odihnește acum
în toată ființa mea.

6.

De ce a folosit genitivul
în locul acuzativului?
De ce textele vechi nu pot suna
decât „aiurea” într-o traducere fidelă?
Pentru că ele vorbesc despre lumea lor.
Ca să le facem ale noastre
nu trebuie să le forțăm foile, verbele,
rădăcinile, ci trebuie să le luăm ca atare,
după cum luăm ca atare ploaia sau
nevoia de a mânca. Și chiar dacă par
să sune „aiurea”, ele ne transmit adevărul lor,
dar într-o altă topică decât a noastră.
Și noi avem nevoie de adevăr,
nu de gramatica lui. De adevărul scos ca aurul
din mină, care e spălat până strălucește.

7.

Mă doare inima și nu știu
ce se petrece. Nu știu în altă parte
ce se petrece. Nu știu pe unde trec
păsările, zilele, anii, oamenii…
și nu se mai întorc.
Mă doare inima și nu pot să dorm
pe nicio parte, decât cu fața în sus,
scoțând din mine amintiri
din ce în ce mai reci și mai puține.
De parcă aș fi trăit o zi sau două și n-aș
fi făcut nimic între timp.

8.

Grijile deșarte sunt fricile
urcușului continuu.
Ți-e frică de moarte gândindu-te
la câte proiecte editoriale ai.
Ți-e frică de faptul că nu poți exprima
atât de bine ceea ce crezi și te bucuri să spui.
Ți-e frică de puterea ta de muncă,
pe fiecare zi mai redusă. Și de aceea,
orice grijă deșartă te obosește,
pentru că tu nu știi până unde va fi viața ta.

9.

Constat! Constat multe lucruri
în fiecare zi și mă bucur pentru asta.
Constat că ori dacă ești la dreapta ori la stânga
ori la centru ori dacă stai curmeziș sau cu fața la zid și plângi,
tot ai de plătit facturi,
tot trebuie să zâmbești,
tot trebuie să te închini. Constat că între viață
și moarte păcătuim cu nonșalanță,
deși știm că nu trebuie,
și ceea ce trebuie să facem
trecem la index.
Constat că mă îndrăgostesc
de oamenii frumoși,
de cei cu inimă mare. Constat că arta
e mai întâi și critica literară
se deșteaptă în timp, cel mai adesea.
Constat că oamenii postesc,
că ei se spovedesc și se împărtășesc cu conștiință, chiar dacă tot mai puțini văd ușa Bisericii.
Constat că istoria ne aparține,
că timpul ne ține în brațe,
că noi stăm de vorbă cu lumea
din jurul nostru și îi spunem
ce avem pe suflet.
Constat că tu ești tot lângă mine
și îmi spui lucruri care mă uluiesc,
pentru că sunt despre iubirea noastră.
Constat mereu, pe fiecare zi,
că e nevoie să scriem despre tot ceea ce trăim,
despre tot ceea ce ne aducem aminte,
despre tot ceea ce vrem să facem.
Constat că nu îmi place

să pierd timpul, ci îmi place să îl scriu
sau să îl fac rugăciune.
Constat că tu îmi poți îmbrățișa inima
și eu te pot odihni.
Constat că suntem unul lângă altul
în orice cuvânt,
chiar dacă nimeni nu ne crede.

10.

Au venit ca să le ia interviu.

Au venit ca să îi întrebe *unde este Dumnezeu* și *ce face El toată ziua*. Dar nu au avut timp
să întrebe un copac de ce are el
atât de multe frunze
și de ce nu face plopul pere
și răchita micșunele.
Nu au avut timp să întrebe
câte feluri de pești sunt în Marea Neagră
și de unde au învățat ei să înoate.
Nu au avut timp să ne întrebe
de ce iubim noi atât de multe
lucruri frumoase,
fără de care nu am putea să respirăm.

Au venit să îi întrebe *până când mai cred*. Dar oamenii credeau în continuare!

Au venit să le spună că *nu e mai rentabil să crezi*. Dar și copiii veneau la Biserică și se închinau la Sfintele Icoane!

Au venit...prima dată cu gust amar...
când au văzut că noi iubim Biserica și că ea
e adevărata noastră casă, aici, pe pământ.
Au venit, au văzut, au trecut pe lângă noi...
și noi rosteam *Crezul* cu toții, căci mai întâi mărturisim, apoi ne împărtășim.

Și ne împărtășim cu același Hristos, cu același care S-a răstignit pentru noi și a înviat a treia zi după Scripturi și S-a înălțat la cer, ca să ne înalțe și pe noi la cer.

Au venit ca să ne întrebe,
când...noi eram bucuroși
și ne făceam rugăciunile de mulțumire.
Au venit să ne întrebe...

și noi i-am îmbrățișat,
spunându-le: *Hristos a înviat!*
Și ei au fost dezamăgiți...pentru că noi
eram bucuroși. Și noi am fost bucuroși...și ne-am rugat pentru toată dezamăgirea care ne poartă pică.

11.

Postesc cu gust de nucă. Mă rog având pe limbă gustul lămâii amestecate cu zahăr. Pe voi toți vă țin în inima mea. Pe voi toți vă îmbrățișez.

Pentru că nu aș putea să postesc și să mă rog, dacă nu aș îmbrățișa pe tot omul căzut între tâlhari și pe tot omul care trece pe lângă el și se face că nu există nicio problemă.

Postesc pentru ca să mă umplu de multul harului. Dacă nu am multe imagini, am multă pace. Și cu toate acestea eu vă țin pe voi, pe toți, în îmbrățișarea mea.

Nu aș putea să discriminez pe nimeni. Nu aș putea să minimalizez pe cineva, pentru că și eu sunt mic și împreună-rob cu voi al aceluiași Dumnezeu.

Îmi îmbrac veșmintele pentru slujire. Mă leg cu iubirea pentru voi ca să Îi slujesc lui Dumnezeu.

Știu că orice rugăciune e o îmbrățișare catolică, o îmbrățișare a tuturor.

Știu că orice punere-înainte a Darurilor e o punere-înainte a întregii lumi.

Pentru că noi, noi toți,
suntem în fața lui Dumnezeu.
Noi slujim sau pierdem timpul în fața ochilor Săi.

De aceea nu trebuie să Îi povestim Lui nimic, pentru că le știe pe toate.

El ne știe mai înainte
ca să fim noi,
pentru că El ne-a creat.
El ne știe și
ne poartă pe toți în mâna Sa.

12.

Aprindem tămâia și începem Slujba. Facem Parastasis, punând de față pe fiecare. Ne rugăm pentru adormitul, robul lui Dumnezeu...pentru adormita, roaba lui Dumnezeu...care au nevoie să fie pomeniți mereu înaintea Lui. Lumânări aprinse, fețe serioase, ne aducem aminte, îi purtăm pe toți. Legănăm coliva, peste care aducem vinul, care arată că fiecare am fost asumați de Domnul pe Cruce. Și noi suntem pomeniți de El, de Cel care nu uită pe nimeni.

13.

Știu când sunt în ispită.
Când demonii îmi dau târcoale,
când se îmbulzesc peste mine.
Pentru că simt că atunci
mă vorbește cineva de bine.
Sau am produs o luminare în cineva
și ei nu sunt de acord cu binele
pe care l-am făcut.
Și mă iau pe mine la bătaie,
pentru fiecare bine pe care îl fac în alții.
Căci binele e scump. Binele ne mântuie.
Binele ne scoate din lațurile patimilor
și ne învață să ne curățim de ele. Binele ne introduce în Raiul lui Dumnezeu, cel prea dulce.

14.

Au murit atâția oameni în război,
în atâtea războaie, iar ei tot mâncau pastramă
în post, dansând fără rușinea vârstei lor.
Au fost arși de vii, au strigat cu încredere,
nu le-a păsat că trupul lor moare,
iar ei se gândeau să mai aibă o palmă de pământ, dincolo, în spatele curții, spre bombul de la Lina.

Ce contează că atâția Sfinți au spus, au făcut și au scris o teologie dumnezeiască, care te înfioară prin frumusețea ei? Ei mereu se trezesc cu arșiță în stomac și le mai vine o țuică să bea.

Pune în ramă și în contrast oamenii, lucrurile! Vei vedea că n-au teamă de nimic. Că nu le pasă.

Marea istorie se scrie de-a lungul mojiciei.

Sfinții cu Sfinții, canaliile cu avida lor eleganță mitocană. Dacă speri să schimbi lucrurile,
nu se schimbă nimic.
Dacă speri să îi faci atenți,
ei vor iubi berea mai mult
decât orice sfat al tău.
Numai Dumnezeu are
un cuvânt de spus pentru fiecare,
iar noi doar pregătim terenul.
Pentru că e nevoie să existe
o tragere de mânecă,
când ochii tăi sunt orbi.

15.

El făcea rime împerecheate
și credea că rimele sunt poezie.
Dar poezia trebuie să întreacă cuvintele.
Poezia întrece cuvintele.
Hip-hop-ul nu este o poezie,
ci o împerechere de rime.
Ca să fie poezie trebuie să existe poet,
un om care suferă în cuvinte,
care trece dincolo de cuvinte pe fiecare zi,
pentru că crede în Dumnezeu și în oameni.
Crede în stabilitate, crede în puterea
oamenilor de a se schimba.
Nu e de ajuns să împerechezi versurile!
Trebuie să fii o conștiință
care trăiește și se scrie
pe fiecare zi la cote înalte.

16.

Oamenii trăiesc o fascinație a stabilității.
Cei care au cunoscut mai multe femei,
vor o femeie care să fie toată liniștea lor.
De aceea văd tineri căsătorindu-se cu femei în vârstă. Căci consideră că ele le vor da stabilitate. Cunoscând greul, nu-i vor înșela.
La fel, bărbați maturi, care sunt fascinați de femei tinere. Crezând că acelea,
mai prostuțe, pot fi manipulate
de ei după cum vor.
Însă și unii și alții știu că e falsă fascinația lor.
E falsă căutarea lor.
Pentru că iubirea se naște între doi oameni, nu între două vârste. Și a alege pe cineva mai în vârstă sau mai tânăr nu rezolvă necesitatea dragostei.
Trebuie să existe înțelegere.
Trebuie să existe dorința unei relații, o reciprocă dorință pentru o relație,
pentru ca să vorbim despre dragoste,
despre dragostea împlinită și matură,
indiferent de vârstă,
de vârstele celor doi.

17.

Zăpada se lasă așteptată.
Nu vrea să cadă ca prima oară,
ca prima oară când ai văzut-o.
Iar eu mă pregătesc să duc Sfânta Icoană a Nașterii Domnului tuturor,
ca o bucurie sfântă a Lui pentru noi.
Mă pregătesc să fiu plin de bucuria Lui,
a Pruncului născut, înfășat și culcat în iesle.
În peștera transformată în iesle
pentru animale, pentru că oamenii
nu mai aveau loc pentru Stăpânul lumii.

18.

Degeaba punem nume poeziei!
Degeaba căutăm curente tot mai schilodite
de noi înșine. Degeaba încercăm
să ne disociem de viață, de moarte,
de naționalitatea noastră,
de afundarea noastră în necunoscut.
Pentru că toată această poezie este sterilă.
Nu spune nimănui nimic.
Poezia etichetelor, poezia umbrelor,
poezia fără transcendență este
o poezie care descrie lucruri banale.

Poezia însă trebuie să cuprindă atât lucurile, cât și pe cele care stau în spatele lucrurilor. Poezia nu trebuie să fie o formă rece,
distantă, asocială, ci, dimpotrivă,
trebuie să dea un sens vieții noastre.

Trebuie să ne vorbească despre Dumnezeu, despre oameni, despre valorile și crezurile noastre, despre lucrurile pentru care trăim și murim.

Căci dacă poezia, literatura, arta, teatrul, nu ne vorbesc despre crezurile noastre, atunci ce sunt ele? Sunt forma noastră de decadență? Sunt râsul nostru plenar? Sunt nesimțirea noastră?

Eu cred în arta
care schimbă oamenii.
Eu cred în arta care
ne face să ne pocăim.
Eu cred în arta în care
Dumnezeu este lăudat din toată inima
și din toată conștiința noastră.
Și în care oamenii se simt acasă.
Poezia mea este aceea
în care oamenii se simt acasă.

Vino și tu alături de mine!
Veniți cu toții aici, în poezia pe care eu
o pun la picioarele lui Dumnezeu,
la picioarele Celui care are grijă de noi toți!

19.

Am mers cu plugușorul! Lucrurile aveau sens.
Eu eram copil și trebuia să vestesc
tuturor nașterea Domnului
sau să vestesc un nou an bătând din bici, sunând din clopotul mare, făcut special pentru mine de tataie Marin, la el, la locul de muncă.
Valentin bătea din bici. Era mai mare decât mine. Iar eu sunam din clopot...
Și bunicii mei mă auzeau de departe,
și știau unde sunt, pentru că eu aveam
cel mai tare clopot în mână,
cu sunetul cel mai pronunțat...
Am fost cu steaua! Și m-am simțit
un vestitor al nașterii Sale.
Am fost cu colindul! Am fost după bolindeți!
Și la fiecare casă noi cântam:
„Bună seara la Ajun,
că e mâine Moș Crăciun,
într-un ceas bun,
scoateți doi bolindeți!”...
dacă eram doi inși la colindat. Și bolindeții erau covrigi, biscuiți, mere și nuci.
Unele case erau deschise
pentru noi, căci proprietarii lor deschideau ușile, porțile. Iar dacă porțile erau legate,
atunci acest lucru însemna că nu ne doresc
în casa lor, în curtea lor.
Sărbătorile de iarnă ale românilor
sunt pline de colinde, de bucurie,
de milostenie, de mirosul de șorici,
de mirosul de cozonaci, de slujire sfântă.
Însă, din păcate, în prezent,
tot mai mulți români sunt în mall

și nu la Biserică,

sunt la cumpărături și nu la rugăciune.

Postul este un exercițiu pentru puțini. Sau poate că, în intimitatea casei lor, mai postesc, mai se roagă sau recurg la relația cu Dumnezeu când îi doare ceva, când au o nelămurire, o frică, o temere, o așteptare.

Am fost copil și m-am bucurat
ca un copil de toate tradițiile
noastre românești.
De aceste inestimabile valori
ale neamului nostru.
Nu știm cât de bogați suntem!
Pentru că facem parte din Biserică.
Nu știm cât de bogați suntem!

Pentru că suntem o națiune evanghelizată de unul din Apostolii Domnului.

Nu ne dăm seama cât de important e faptul că suntem urmașii Sfântului Andreas, Apostolul, pe aceste meleaguri și că nu suntem păgâni.

Marea bucurie e aceasta:
că suntem creștini și români!
Și că suntem aici de 2.000 de ani
împreună cu Biserica.
Ne-am clădit limba
și obiceiurile
și datinile noastre
și modul nostru de-a fi.
Și nimeni nu ni le poate lua,
pentru că ele sunt în noi înșine.

Da, m-am bucurat și mă bucur de iarna colindelor, de iarna lui Dumnezeu,

de iarna bucuriei noastre!
Fiți fericiți, dragii mei!
Pentru că Dumnezeu
Se naște mereu în sufletul nostru.

20.

A murit Regele și oamenii au adus flori
și le-au înfipt în gard, în gardul Palatului.
Soldații i-au purtat pe umeri sicriul închis.
Mulți au plâns.
Mulți au pus la inimă pierderea lui.
Multe case regale au venit
la ultimul Rege al României. Au venit să-l ducă la Curtea de Argeș și să-l înmormânteze
lângă soția lui.
Eu n-am scris nimic despre Rege,
pentru că Preoții nu fac politică. N-am scris nimic despre el, pentru că n-am simțit să o fac. Dar, în tăcerea mea,
am privit la televizor evenimentele
și m-am rugat pentru el,
pentru mântuirea lui.
La urma urmei
fiecare merităm rugăciunea
pentru mântuire,
căci și împăratul și ostașul
și omul simplu în același pământ merg.
Nu putem fenta
vigilența lui Dumnezeu!
El știe când vine și ziua noastră,
când vine și clipa în care noi
ne vom găsi pământul nostru,
iarba noastră, crucea noastră...
El știe ce fel de oameni
vor veni ca să se roage acolo.
Căci noi credem că trupul piere,
dar că sufletul e nemuritor. Și fiecare are nevoie de rugăciunea aproapelui său.
Însă vine o zi când

toți cei din morminte vor auzi glasul Lui
și vor ieși ca să fie judecați de Cel care ne-a făcut pe noi, ca să fim în mod veșnic cu El.

21.

Înțeleg tot mai bine
nevoia oamenilor
de-a fi băgați în seamă.
Înțeleg nevoia lor de a se vorbi
despre ei, de a apărea în imagini bune,
de a se sublinia faptul că au fost acolo,
că au fost prezenți,
că au făcut lucruri minunate
pentru semenii lor.
Îi înțeleg pe oameni!
Îi înțeleg din ce în ce mai bine.
Înțeleg nevoia lor de iubire,
frica lor de singurătate,
emoțiile lor reci în fața durerii și a morții,
cum nu mai pot să îi scoată din mormânt pe cei pe care îi iubesc și pe care i-ar dori din când în când cu ei...
Înțeleg, înțeleg, înțeleg nevoile oamenilor
din ce în ce mai bine! Viața te face
un cunoscător fin al lucrurilor.
Mai degrabă cu Dumnezeu,
împreună cu El, înțelegi tot mai fin,
tot mai profund, tot mai delicat oamenii.
Îi înțelegi și pe cei care te sărută
și pe cei care te vând. Îi înțelegi pe cei care,
în mod fanfaronic, se laudă cu fiecare virgulă
pe care o fac, cu fiecare puținătate de gânduri.
Îi înțelegi pe cei care parvin.
Vin din familii sărace,
au gustat foamea până în străfundul lor,
dar sunt în același timp și mândri,
orgolioși, trufași, cât și proști.
Prostia are fudulia ei,

are orgoliul ei tâmpit.
Și prostia încurcă multă lume,
încurcă desfășurarea lucrurilor
normale în această viață.
Înțeleg, înțeleg...înțeleg
decolteurile, aluziile
abjecte! Înțeleg fuga oamenilor
după plăcerea de-a fi.
Pentru că văd că li se trage viața
de sub picioare. Li se trage asemenea
unui preș și ei cad de-a dura. Înțeleg!...
Înțeleg neputința, ipocrizia,
lașitatea, cupiditatea,
nefericirea, toată dezorganizarea
mentală a unora. Cum nu știu să lege trei
cuvinte și să spună ceva cu sens.
Pentru că știu că toate acestea se întâmplă
tocmai pentru că nu vor
să îmbrățișeze pe nimeni.
Nu vor să fie sinceri cu cineva.
Vor întotdeauna să dribleze
atenția celorlalți, să se eschiveze,
să facă ceva prin care să fie
în mijlocul atenției, dar fără prea mult efort.
Da, înțeleg, înțeleg...și iert multe...și înghit multe!
Pentru că n-ai ce să faci.
Dacă te enervezi cu fiecare prost,
dacă te enervezi la fiecare cuvânt,
dacă te enervezi la tot ce nu-ți place,
mori de tânăr.
De aceea trebuie să îți camuflezi inima,
să ți-o păstrezi în albia unei frumuseți
care să-ți facă bine. Pentru că trebuie
să traversezi tot felul de străzi,

tot felul de miasme, tot felul de nesimțiri,
pentru ca să ajungi acolo unde vrei tu.
Viața e prea scurtă
și opera mea prea mare.
Mai am multe de făcut,
multe de zis,
multe de spus în cărți.
N-am timp!
De aceea, înțeleg, înțeleg,
îi înțeleg pe toți oamenii!
Și fiecare are dreptate
în felul lui, atunci când spune
că vrea să fie lăsat în pace.
Căci fiecare vrea
să își atingă scopurile.
Însă scopurile nu sunt
întotdeauna albe.
Nu sunt întotdeauna împarfumate.
Dar, mai presus de toate,
eu înțeleg la ce suntem chemați noi:
la a trăi creștinește.
La a fi cu Dumnezeu mai presus
de orice piedică, de orice sminteală,
de orice neputință.
Suntem chemați la a adormi
în fiecare noapte cu nădejdea că El este
scăparea noastră, că El este
locul nostru de refugiu.

22.

În temnițele comuniste din România
oamenii au fost bătuți,
schilodiți,
omorâți sub atenta supraveghere
a organelor de partid.
La revoluția din decembrie
oamenii au murit pe stradă.
Au fost împușcați,
au fost duși la morgă,
au fost îngropați
în același cimitir la București,
lângă care s-a zidit
o impunătoare Biserică,
în care am intrat și eu de mai multe ori.
Însă, recent,
s-a ajuns la concluzia,
la nivelul Justiției,
că a fost o lovitură de Stat revoluția noastră
din decembrie. Sfinții Mucenici,
oamenii care au murit
pentru crezurile lor,
au murit pentru că au crezut în ele.
Dar alții au luat puterea,
pentru că erau așteptați să ia puterea!
Noi îi pomenim
la Dumnezeiasca Liturghie
pe mai departe, alături de Eroii noștri din toate timpurile și de Sfinții Mucenici și Mărturisitori
din închisorile comuniste.
Dar întotdeauna istoria
se scrie într-un fel și se trăiește în alt fel.
De aceea, mulți sunt nostalgici
după comunism, pentru că ei

au trăit bine pe atunci.
Dar cei care au trăit rău,
pentru că au fost persecutați,
nu pot spune despre comunism
că a fost „o epocă de aur”,
ci o epocă satanică,
care i-a persecutat,
minimalizat
și i-a omorât pe cei mai buni ai țării.
Încât, nici până acum,
unii nu au Sfântă Cruce la mormânt
și nici mormântul lor.
De aceea, e nevoie ca istoria
să se rescrie din ce în ce mai veridic,
pe baza unor cercetări ample, serioase.
Căci istoria reală
nu trebuie să conțină contrafacerile
puse de unii sau de alții la cale,
ca să le fie lor bine.

23.

Dumnezeu ningea
și nega toată
înălțarea trufașă a postmodernității.
Dumnezeu ne da nouă ploaie și pământului,
și protestele erau degeaba.
Pentru că nu poți protesta împotriva Lui.
Nu poți protesta împotriva adevărului.
Poți doar să lauzi bunătatea lui Dumnezeu
care ne păsuiește. Poți doar să I te închini smerit
în fața Lui. Poți doar
să îți omori idolii din tine,
ca să vezi înălțimea Lui cea fără de asemănare.
Dumnezeu ningea
și toate extremismele noastre
erau lamentabile.

24.

Nu avea bani de pâine
pentru că avea bani de țigări.
Nu toți beau la fel!
Nu toți păcătuiesc la fel!

Și-a crescut copilul
de la depărtare.
Alte mâini l-au purtat,
alți ochi a iubit. Când a vrut
să vadă ce mai face,
el era deja matur.
El era deja la casa lui.

Mint, pentru că sunt plătiți.
Mint, pentru că nu au nevoie
de ei înșiși. Mint,
pentru că pierd vremea.

Oricât de mare ți-ar fi decolteul,
tu ești o femeie ușoară! Ai uitat ce
ți-a spus mama ta,
când îți netezea fruntea
și părul tău galben,
și te punea lângă ea
la rugăciune...

25.

Domnul ne-a spus
să nu nădăjduim nimic
în schimbul faptelor noastre
celor bune [Lc. 6, 35, BYZ].
Să nu îi iubim pe alții,
pentru ca ei să ne iubească.
Să nu împrumutăm pe cineva cu adevăruri
și să așteptăm să ne admire.
Pentru că oamenii vor mânca
iubirea noastră și vor pleca. Mulți vor pleca.
Câți nu au recunoștință vor pleca. Dar noi să nu ne amărâm inima că ei fac asta, că ei pleacă, pentru că poruncile Lui sunt viața noastră. Și noi trebuie să împlinim poruncile Lui
pentru ca El să locuiască în noi
și nu pentru ca oamenii
să ne îmbrățișeze,
să ne laude,
să ne vorbească de bine.

26.

În ciuda faptului că stăm ore întregi în online
și, adesea, ardem gazul degeaba,
acum e timpul
pentru toate marile
cugetări ale omului[1].
Acum e timpul pentru venirea în fire.
Acum e timpul pentru împăcarea cu Dumnezeu.
Acum e timpul pentru lacrimi,
pentru toate lacrimile,
pentru toate durerile
pe care le-am făcut altora
și nu ne-am cerut iertare.
Pentru că în ciuda faptului
că unii își imaginează
că vor mai trăi câteva vieți după asta,
aceasta e singura
și în legătură cu ea e toată veșnicia noastră.
Acum e timpul pentru toate
gândurile teologice,
pentru toate gândurile dragostei,
pentru toate gândurile milei.
Acum trebuie să gândim
cu toată ființa noastră.
Acum trebuie să avem ochi
pentru oricine, mâini întinse pentru oricine.
Căci unii pierd timpul
crezând că se mai întoarce.
Unii pierd valoarea timpului
crezând că e ușoară.
Unii se pierd crezând

---

[1] Aluzie la versul: „Nu mai e timp pentru mari cugetări”. În Mircea Cărtărescu, *Poezia*, Ed. Humanitas, București, 2015, p. 27.

că așa e în viață.
Unii se pierd...când azi
e timpul pentru toate
gândurile mântuirii noastre.

27.

E diferență de aer. Ne respirăm
propria noastră poluare.
Acolo unde mâncăm și
ne aruncăm gunoiul,
tot acolo respirăm aerul
viciat de noi înșine.
E diferență de caracter.
Una e să vezi oamenii
și alta e să fii buldozerul lor.
E diferența care ne face bine.
Pentru că putem învăța
unii de la alții ceea ce ne lipsește.
Și eu învăț, pe fiecare zi,
să îți spun iubirea mea pentru
tine.

28.

Poeta[2] a scris un poem
cât regimul comunist.
Ea a mărturisit că mamele schimbau
subiectul atunci când fiicele lor spuneau
că au fost abuzate sexual.
Și aduceau în discuție culoarea fustei,
ce s-a spus sau
nu marți după amiază,
ceea ce putea să se întâmple, pentru
că le era frică să recunoască că le e frică,
pentru că nimeni
nu le putea salva de brațul lung al pușcăriei,
pentru că omul nu conta, da, nu conta când
comuniștii erau la putere!
Poeta nici nu a știut ce adevăr
mi-a spus când și-a scris poemul.
Și l-a scris pentru ea, dar și pentru mine.
Pentru că poezia poartă spre noi
aerul unei epoci,
al unui secol,
al unei lumi numai de ea știută.

---

[2] Aluzie la un poem al Nicoletei Esinencu. A se vedea: https://ro.wikipedia.org/wiki/Nicoleta_Esinencu.

29.

O, ce pedeapsă mare vor lua
de la Dumnezeu predicatorii
aceia care se luptă cu Biserica!
Cei care mint cu Scriptura în mână,
care o răstălmăcesc pe măsura propriilor lor
înșelări, care se luptă cu
adevărul lui Dumnezeu ziua și noaptea.
Ce folos că sunt volubili?
Ce folos că ei „țin sabatul”
sau cred că au fost „botezați cu Duhul Sfânt”
sau că botezul lor
„are de-a face” cu Biserica? Dacă stau afară
de Biserică, ei luptă împotriva ei
și a lui Dumnezeu!
Pentru că Biserica nu poate fi reînființată,
Biserica nu poate fi redusă
la mintea omului păcătos,
pentru că ea este
sădirea Lui de viață în oameni,
la Cincizecime, și ea a ajuns până la noi ca
viața noastră cu Dumnezeu.
Biserica e aici: e Biserica Ortodoxă!
Biserica lui Dumnezeu e
Biserica Sfinților Apostoli
și a Sfinților Părinți,
e Biserica tuturor Îngerilor
și a Sfinților Lui!
Cine poate „să inventeze”
ceva mai bun decât sfințenia?
Cine poate să dorească „ceva mai mult”
decât îndumnezeirea sa?
O, ce pedeapsă vor lua de la El
predicatorii plini de o veselie hulpavă!

O, ce Iad își caută ei cu febrilitate,
în orice predică prin care
se rănesc de moarte!

30.

Minciunile ne fac rău. Mințirile de sine
în primul rând. Roșiile cresc în pământul reavăn.
Aerul bun e cel care nu miroase a carburanți.
Te miri de ce oamenii, încă, nu se ucid
pe stradă cu toporul?
De ce nu se detonează
o bombă la fiecare 5 minute?
De ce prețurile nu au nimic de-a face cu noi,
cei care ne holbăm la ele?
Te miri?!...
De ce nu te miri
de oribilele, nesfârșitele, înfiorătoarele morți din filmele pe care le văd oamenii?
De ce nu te miri de ferocitatea
satanismului din ele? De ce nu vezi
că ele sunt o înșiruire de patimi
bine regizate, o vestire a morții pentru toți?
De ce nu te miri
de nedreptățile care se fac
împotriva tuturor, fără discriminare?
De ce nu te mai miri?!...
Pentru că faci parte din ecuație. Ai început să crezi că ele sunt „normale”, că ele
„ne fac bine”, că ele sunt „de văzut”.
Dar nu, nu sunt de văzut! Ele sunt o agresare continuă a ta, la fel ca muzica ce își distruge urechea, ca băutura care îți distruge stomacul,
ca lipsa de credință ce te dezumanizează...
Minciunile ne fac niște măști. Nu avem niciun rol, niciun rol benefic dacă ne mințim pe noi înșine.
Pentru că nici roșiile nu se mănâncă iarna, ci în vara lor cea plină de soare.

31.

Pierdem timp mult, prietene!
Pierdem timpul până la baie și înapoi,
de la masă și până la masa de scris,
mai multe telefoane de dat și de primit,
mai multe emailuri de citit, mai multe articole,
care nu spun nimic, de citit...

Prin oraș pierdem timp, mult timp. Biblioteca ne mănâncă timp, piața ne mănâncă timp, metroul ne mănâncă timp, timpul nostru de rugăciune și de studiu, timpul meu de scris.

Bineînțeles că nu stau degeaba! Scriu în mine, rectific, mă întreb, mă pun în locul lor, mă gândesc la împărțirea în capitole a cărților, mă întreb asupra timpului meu de scris și a puterii mele de a munci.

Căci cărțile se scriu greu și se citesc repede.

Cărțile au timpul meu în ele, timpul meu în care mă dor picioarele și ochii și spatele de atâta scris la masă.

Stau și zidesc.

Stau și nasc.

Stau și îmbătrânesc peste cuvinte și peste înțelesurile lor.

Stau și mă îngraș.

Dar nu stau niciodată degeaba!...

Cărțile mă fac sedentar, în timp ce sufletul meu crește, jubilează, se bucură nespus. Trupul meu suferă pentru ca sufletul meu să se veselească.

Tu mă citești ca să afli.

Tu îmi citești timpul meu de scris.

Timpul meu de scris s-a făcut pentru tine carte.

Tu, prietene, cine ești pentru mine?

Ești prietenul sau dușmanul care muști din mine?

Ești prietenul de care am nevoie, pe care te aștept, pe care te doresc cu inima mea?

Și când pierd timpul,
atunci îl trăiesc în afara scrisului.
Când pierd timpul mă odihesc.
Când pierd timpul am alte nevoi.
Când slujesc câștig timp.
Prietene, când slujesc
și tu ești în rugăciunea mea!

32.

M-am spălat pe față cu zâmbetul tău.
Azi dimineață, când te-ai trezit,
și mi-ai spus că iubirea ta pentru mine
este veșnică, zâmbetul tău a trecut
și pe fața mea, pentru că a urcat
din inima mea pe față.
Căci și eu cred același lucru!
Și eu cred că iubirea nu are moarte,
că iubirea nu se termină,
că iubirea e veșnică.

33.

Nichita[3] scotea afară
poezia din oameni.
Și el spunea că perfecțiunea
nu atrage, ci numai dacă cubul,
poate perfect,
e distrus la un colț al lui.
Însă eu știu că desăvârșirea atrage,
cutremură,
entuziasmează oamenii.
Dar ei aleg să scrie o poezie mică,
mioapă, rece, pentru că nu vor
să tindă spre desăvârșire.
Și desăvârșirea e viața cu Dumnezeu
care nu se mai termină.

---

[3] Nichita Stănescu.

34.

Luteranul Harnack[4] a bătut câmpii
în *Istoria dogmei*, reacționând negativ la tot
ce îl enerva din punct de vedere teologic,
la tot ce nu era „de acord” cu protestantismul,
și a scris despre cele 7 Sinoade Ecumenice
într-un singur volum, în al 4-lea, din 7.
O muncă partizană, neștiințifică,
pentru „a rescrie” istoria Bisericii.
O ură la vedere, neascunsă,
pentru ca să ne spună „părerea lui”.
Dar nu părerea ta ne interesează, ci adevărul!
Când vorbim de dogmele Bisericii
vorbim de adevărurile ei formulate teologic,
despre adevărurile revelației dumnezeiești.
Și aici nu e loc de minciună, ci de tot adevărul.
Luteranul Harnack, fără rușine,
a bătut câmpii, pentru că nu s-a ocupat cu
ceea ce a spus în titlu că se va ocupa.

---

[4] Carl Gustav Adolf von Harnack.

35.

Te rog, nu mai fă zgomot! Zgomotul tău
se aude până în sufletul meu.
Te rog, nu mai fi nesimțit cu tine însuți! Pentru că nesimțirea ta ajunge până la mine.
Spală-ți hainele!
Spală-ți sufletul!
Arată o față mai frumoasă când te vezi
și când mă vezi, când te privești,
când te privești în oglindă!
Te rog, nu mai fă zgomot! Zgomotul tău
se aude până departe.
Nu mai fă zgomot! Pentru că zgomotul e un păcat, e o insultă la adresa liniștii,
e un urlet în fața rugăciunii...
Te rog, nu, nu mai fă...zgomot!
Încearcă să te rogi! Încearcă să ierți! Încearcă să vezi, ca printr-o fereastră, și sufletul celorlalți!
Nu mai țipa, te rog!...
Orice țipăt este o înfrângere
a liniștii celorlalți.

36.

Dumnezeu ne-a îmbrățișat
cu ninsoarea Sa în februarie!
Nu în decembrie,
nu în ianuarie, nu când
am vrut noi...ci de Duminica Ortodoxiei,
după Dumnezeiasca Liturghie,
când eu m-am umplut de rugăciune
și de bucurie sfântă,
vorbind tainic
cu Dumnezeul mântuirii noastre.
El ne-a trimis zăpadă când nu ne-am așteptat.
El ne-a trimis multă zăpadă.
El ne-a trimis crivățul,
după ce zăpada a căzut feeric.
Și acum ni se pare prea multă zăpada
cea de două zile...Însă zăpada Lui
e o chemare continuă
la curăția inimii. Zăpada Lui
e ca iertarea Lui:
acoperă toate păcatele noastre.
Nu mai sunt copil, ca să mă bucur
ca un copil de zăpadă,
dar privesc cu ochi duhovnicesc
la zăpada din mine, la slava Lui.
Mașinile stau în zăpadă.
La geam am zăpadă.
Zăpada închide școlile.
Zăpada face probleme trenurilor.
Zăpada trebuie dată la o parte.
Zăpada trebuie călcată cu responsabilitate.
Dumnezeu ne-a trimis zăpada Lui
înainte de binecuvântarea
caselor din martie.

El ne-a spus că trebuie
să ne facem mai albi
decât zăpada,
dacă vrem să Îi slujim Lui.

37.

Masă de manevră. Cei care sunt trimiși
să zică, să facă, să nege.
Care nu stau pe propriile lor picioare.
Mii de laicuri celor cunoscuți și prea puține
pentru oamenii valorici. Grupați în găști,
în interese, în încuscriri.
Nu știi cine e cu cine.
Nu știi despre care zici
și pe care-l doare.
Ești contestat dacă
le-ai stricat interesele.
Te aprobă,
dacă te pot folosi.
Mimează fiecare buna creștere,
înțelegerea, preeminența.
Dar nu e așa! Măștile doar se prefac
a fericire, doar în gândul
lor se cred buricul pământului.
Tu ești singur în aparență.
Eu sunt singur în aparență.
Dumnezeu e deasupra noastră și în noi.
Interesele mici nu-mi aparțin.

38.

Nu știi cine, când, unde
te va surprinde
în mod dumnezeiește,
spunându-ți că te cunoaște,
că te știe din cuvintele tale.
Nu știi cine va fi acela, aceea.
Tu crezi că nimeni nu te vede...
Dar e falsă această părere!
Toți te văd. Toți te miros. Toți te discută.
Toți se minunează
întru tine.
Cine ești? De ce? Pentru ce motiv?
Vor fi zile pentru
toate întâlnirile esențiale.
Cu siguranță.

39.

Predica are nevoie de atenție.
Nu pot predica unor oameni
care privesc, gândesc, se uită în altă parte.
Tot la fel, când cânt,
nu pot plânge în cuvinte
decât atunci când sunt
înșurubat în inima oamenilor.
Dar pentru ca să ajung acolo,
la inima lor, trebuie să fiu
prietenul lor.
Trebuie să le fiu Părinte,
confident, prieten, apropiat,
pentru ca să le spun toate
cuvintele de care au nevoie.
Însă cât timp îmi trebuie?
Cine îmi dă timpul îndrăgostirii?
Cine se dăruie pe sine atât de mult,
pentru ca să înțeleagă?
Predica e atenție înaltă,
care cere atenția inimii voastre.

40.

Ochii tăi strălucesc
și nu par a avea de-a face cu fața ta.
Ei spun o altă poveste
decât cuvintele pe care mi le spui mie.
Pentru că încă te ascunzi în cuvinte,
deși ai multe să-mi spui,
multe să-mi povestești despre tine însăți.
De aceea, pe fiecare zi,
îți vorbesc neprivindu-te în ochi,
ci în suflet.
Căci sufletul tău îmi este
mai prieten decât ochii tăi.
Însă ochii tăi au o altă poveste,
tocmai pentru că privești ingenuu lucrurile,
de la firele de iarbă până la pisici,
de la zâmbetul copiilor până
la închinăciunile în fața Sfintelor Icoane.
Și îți spun aceste lucruri,
prietena mea,
pentru ca să nu crezi că nimeni
nu ți-a remarcat singurătatea
sau modul propriu
de a privi toate lucrurile.

41.

Nu pot să-ți descriu tristețile tale
fără tristețile mele.
Nu pot să mă bucur de tine
decât în măsura
în care mă știu bucuros.
Pentru că te cunosc
pe măsura la cât mă cunosc.
Am timp pentru tine pe cât timp am
și pentru mine.
Dar dacă mă enervez
în mijlocul propoziției e
pentru că nu ai timp să vezi detaliile.
Și mă doare lipsa ta de atenție
față de mine, față de tine, față de toți.
Și dacă mă bucur, deodată,
fără ca să existe, în aparență,
vreun motiv,
e pentru că trăiesc într-o altă lume
decât cea a materialismului grosier.
Trăiesc în lumea
în care Dumnezeu e prezent tot timpul
și are timp pentru tine tot timpul.
De aceea mă bucur
și când unii cred că n-ar fi
cazul.

42.

E devreme, deși e prea târziu[5],
pentru că n-avem timp să ne vedem.
E devreme pentru noi, când pentru ei
a fost prea târziu.
Prea târziu pentru pocăință.
Prea târziu pentru viață.
Prea târziu pentru bucurie.
Abia ne trezim din somn
și uităm sensul bucuriei.
Sau, dacă ne place bucuria,
nu ne plac și nevoințele pentru bucurie, pentru
bucuria cea veșnică.
E prea devreme dacă ai ceva de spus.
E prea devreme dacă îți plac florile, simplitatea și bunacuviință.
Dar, chiar dacă e prea devreme, e timpul tău
și al meu, al nostru,
pentru ca să nu regretăm niciodată.

---

[5] O reformulare a versului Gabrielei Crețan: „devreme fiind e deja prea târziu”. Din poemul *Grădina supliciilor*, inclus în vol. *Kenoma*. *Cf.* http://usrpoezie.ro/poezie-de-bucuresti/antologia/poeme-de-gabriela-cretan.html.

43.

Boala îți poate fi un prieten de cursă lungă.
Care să te trezească toată ziua cu amețeli
și să te facă să nu vezi prea bine,
care să îți dea peste cap toate planurile
și să îți înțepe inima.
Boala ta este providențială!
Boala ta este o însănătoșire interioară!
Tu nu mai ești cel pe care îl știai.
Tu mergi cu boala la braț ca în zilele cu soare,
ca în zilele în care te împărtășești
de mila lui Dumnezeu.

44.

Apa din arteziene
a devenit un spectacol.
Iar predicile mele au încetat deodată.
Pentru că am fost bolnav puțin
și încă sunt, pentru că nu văd întreaga pagină,
ci numai rândul pe care îl citesc.
Timpul nu stă pe loc,
ci numai eu am stat în pat
și am dormit. Mi-am dormit
somnul nedormit.
Zecile de ore de nevoință
m-au pus în pat ca să mă odihnesc.
Inima m-a pus în pat ca să mă odihnesc.
Capul meu nu a mai vrut să scrie.
Dar apa a devenit un spectacol
pentru cei care au privit-o. Apa a țâșnit
în mijlocul orașului,
pentru ca toți să o filmeze.

45.

Călimara, spărgând
pavajul indiferenței comune,
a ieșit la suprafață ca să fie mai înaltă
decât orice întrebare,
decât orice confuzie,
decât orice idioțenie.

Praful orașului
nu s-a pus pe cuvinte.
Nu a trezit
niciun compromis,
nicio letargie.

Din mijlocul pieței călimara
nu a vorbit, ci a țipat
de-a dreptul în surzenia noastră.

Pentru că viața mea și a ta
nu e o noapte adâncă,
ci o dimineață generoasă,
cu totul ingenuă,
care scrie cu toată cerneala[6].

---

[6] De la poemul *Călimara*, al Irinei Nechit, pe care l-a publicat online pe 29 septembrie 2018, la ora 19. 26, pe *Facebook*. La câteva minute după aceea, la comentarii, folosindu-mă de textul poemului ei, am scris poemul de față.

46.

Taximetristul îți ia banii de ziua națională,
îți ia banii de Paști,
îți ia banii dintre două localități.
El îți îndrugă verzi și uscate,
tu pari amabil,
îl mai întrebi,
te mai întreabă degeaba.
Nu ne interesează decât
să umplem golul
dintre două puncte,
dintre plecare și bani.
El nu mi-e prieten,
eu nu îi sunt simpatic.
Dar avem nevoie unul de altul
ca pantoful și degetele,
ca ciorapii și pantalonul,
ca așteptarea clipei spre care merg.

47.

Eu, Românie, îți doresc doar să fii sinceră
cu tine însăți. Pentru că sinceritatea te scapă
de multe vorbe de ocară.
Eu știu că tu nu pleci nicăieri.
Iar cei care pleacă din tine
te duc pe alte meleaguri,
așa după cum berzele se duc
și se întorc tot aici, la noi,
pe stâlpii de telegraf.
Știu că nu ne strângi
în mod ipocrit la pieptul tău.
Știu că tu ai fost și ești și vei fi, atâta timp
cât Dumnezeu te va binecuvânta pe tine.
De aceea eu vreau să fiu cu tine,
Românie, cu Sfinții tăi,
cu geniile tale, cu eroii tăi,
cu știuții și anonimii tăi,
cu toți ai noștri,
ca să avem lacrimile împreună,
dorurile împreună,
rugăciunile la un loc.

48.

Au făcut din puținul lor un idol.
Pentru că n-au avut mai nimic,
iar acum au două grame de fericire,
au intrat în materie cu totul.
Mănâncă șorici și se uită la televizor.
Beau vin acru, pentru că nu au timp
să spele butoaiele, și mai dau un laic.
Fericirea lor e meschină.
N-au ochi decât pentru farfuria lor.
Te laudă până li se termină
berea de la tine.
Un alt râd de voturi costă
aceeași batere în tobă.

49.

Le cântă fanfara
pentru ca să n-aibă timp să plângă.
Îi îngroapă imediat
tocmai pentru că îi iubesc prea mult.
Nu vor să îi mai vadă de atâta iubire.
Vor să îi ducă acolo,
în verzeala zidurilor,
și să îi lase în pace.
Să îi lase cu muzica la maxim,
peste care să treacă
indiferența întregului sat
și a întregului continent.

50.

Onlineul m-a învățat că pustiul
e foarte locuit. Că orice scriu eu,
ziua sau noaptea, are urechi.
Și că, într-adins, toți cei care
nu mă citesc știu foarte
bine ceea ce gândesc, ceea ce fac,
de ce am și nu am nevoie.
Onlineul m-a învățat
că munca mea de zi cu zi
mă face, în inimile altora, exasperant.
Că dacă public multe
cărți ajung un dușman redutabil
al cititorilor de fotografii,
că îi oripilez pe cei cu
o enormă problemă de sine și că,
indubitabil, fac cel mai mare rău
inexistenților editori în pas cu scrisul.
Onlineul m-a făcut
să am o oglindă serioasă,
netrucată,
care să țină minte orice comentariu al meu,
orice predică a mea,
orice nouă carte, pe care tot eu,
ca să vezi și tu, am scris-o.
Onlineul dă de știre,
chiar în neștire,
că n-am murit nici azi,
că nu voi muri nici mâine în mod definitiv,
că n-o să pot muri niciodată,
pentru că eu nu cred în moarte,
ci doar în viață.
Onlineul, mai pe scurt,
nu m-a învățat nimic de prisos,

ci doar lucruri fundamentale,
pentru că și eu l-am ajutat
să fie serios cu el însuși.
Căci nu l-am ticsit decât cu crezurile mele,
cu iubirile mele,
cu mărturisirile mele.

51.

Îi văd în copii pe părinți și nu îmi place.
Le văd patimile în copiii lor. Ce nu i-au învățat, ce n-au știut să-i învețe, ce n-au timp să-i învețe.
Grăsuța îi dă o palmă băiețelului
cu pistrui pentru că nu știe
că a învățat agresiunea de la mama ei.
Mai târziu va căuta ochii unui alt bărbat
pentru ca să o sărute.
Chiar se va dori cerută în căsătorie,
crezând că e un bărbat demn de disprețul ei.
Dar grăsuța de acum,
viitoarea femeie de mâine,
va căuta motive de ceartă,
pentru că acum ea se antrenează.
Ea nu învață ce e bărbatul niciodată.
Nici nu o interesează.
Pentru ea bărbații sunt băiețeii
pe care îi pălmuia în generală,
pentru că nu avea nevoie de ei.

52.

Cădelnița a mirosit
a portocale de două zile
datorită tămâii.
Tămâie galbenă,
cu miros de portocală.
Și mirosul bun te împacă.
Mirosul bun e bună mireasmă.
Toată Biserica se umple de bună mireasmă.
Slava lui Dumnezeu
e buna mireasmă cea necreată
de care e plină întreaga creație.
Și orice portocală a noastră
este extrem de ștearsă
în comparație cu slava Lui.

53.

Unii cred că literatura
e formată doar din litere,
pentru că nu văd sufletul celui care a scris-o.
Tot la fel cum alții cred că mâncarea
se face fără artă și se mănâncă fără poezie.
Tot la fel cum alții cred că copiii
se nasc degeaba sau,
eventual, din neatenție.
Tot la fel cum alții dau vina
pe politicieni că nu le-au spălat vasele
din chiuvetă și nici nu le-au dat
cu aspiratorul prin casă.

54.

Țin totul în ei. Nu se spovedesc
pentru că se cred fără de păcat.
Dau vina pe alții: pe vecini, pe șefi,
pe vulpile din coteț.
Au numai mofturi.
Se îmbracă peste patimi cu ce au ei mai bun.
Vor să te prostească în față.
Te duc cu vorba trei autostrăzi.
Mănâncă pe cutremur:
cu toate mâinile posibile.
După care își râd în barba pe care nu o au,
ca să pară ocupați cu ceva.

55.

În ajutorul tău eu îmi scriu sufletul.
În ajutorul tău e tot ceea ce fac.
Fiecare semn e pentru tine.
Rugăciunea mea e pentru tine, prietene!
Mi-e dor să-ți spun că ai în mine
un prieten de conștiință. Care îți
vorbește cu responsabilitatea
mântuirii tale.
Trebuie să faci lucruri
concrete cu tine și în tine!
Trebuie să oprești vremea în tine.
Trebuie să chemi numele Lui în tine,
ca să te sfințești pe dinăuntru și pe dinafară.
Ca să nu te ducă la leopard gardul vopsit, ci
fața ta să fie luminată de lumina din tine.

56.

Zăpada înghețată e ca oțelul.
Capul gol, mai tare ca înghețul,
e ca oțelul. Sună a autogol.
Ce să mai faci cu un cap în decembrie?
Capul e bun numai vara,
ca să întorci capul spre domnișoare
și să te lovești cu mâna
peste ceafă, în prinderea unui țânțar zglobiu.
Iarna, eventual, îți lași capul afară,
ca niște copii imaginari, care nu se tem
de frig, să facă din el un om de zăpadă.
Ce poți face cu un cap gol în decembrie?
Mai bine îl amanetezi la pompe funebre,
pe daiboj, dacă tot nu ești
folositor de minte.

57.

Bârfitoare mai ești, Crizantemo!
Toamna târziu te-ai înflorit
și ai spus pe la colțuri
că citesc mult în oameni.
Că eu nu dorm noaptea
de dorul oamenilor,
că oamenii sunt
materia mea preferată,
că mă rog pentru ei ca pentru mine.
Spui vorbe în neștire, Crizantemo!
Ai făcut pe unu, doi,
să creadă că mi-ar păsa de ei.
I-ai făcut tributari ideii de rugăciune.
Tu nu știi că oamenii
nu cred în ceea ce văd?
Tu nu știi că ei cred
doar în propriile lor minciuni?!
Ce ai vrea acum să fac cu atâția admiratori?
Câte plăcinte cu dovleac
trebuie să cumpăr,
încât nimeni să nu mai aibă
foame de mine?
Fă ceva, Crizantemo,
ca să n-am prieteni nici de trecut strada!
Că tu știi ce să le spui acelora care nu mă cunosc,
pentru ca să nu mă cunoască niciodată.

58.

Întotdeauna m-au uimit oamenii
cu iubiri mici. Oamenii care iubesc
un fragment, un dop de sticlă,
un cățel pricăjit, un veleitar
în ale scrisului.
Întotdeauna m-am întrebat cum
de n-au inimă pentru oameni mari,
pentru mari idealuri,
pentru Dumnezeu, ci numai
pentru firimituri, pentru gărgărițe,
pentru sclipiciuri.
Și mi-am dat seama la un moment
dat că dintr-un mare snobism fac aceasta.
Pentru că ei nu iubesc decât lucruri
care le seamănă.

59.

Luciditatea face bine. Îmi face bine.

Luciditatea nu îi face bine. Pentru că e greu de suportat.

Luciditatea îmi face bine, pentru că mă scapă de ceea ce nu e bine.

Luciditate nu îi face bine, pentru că nu o suportă.

Luciditatea e semnul
conștiinței vii, de care
ai început să asculți.

60.

Microbuzul nu vine
niciodată la timp. El vine când vrea el
și, când vrei tu, întârzie.
Chiar absentează.
Microbuzul are locuri
mai puține decât călători.
Când poliția îl oprește, îl și amendează,
pentru că nu contează respirația oamenilor.
Microbuzul are șoferi care iubesc gropile,
să fumeze cu geamul deschis, să
jongleze legea.
Eu, între casă și Biserică,
urc și cobor,
mă așez și mă reîmbrac,
mă uit pe geam și mă uit în telefon,
mă rog și îmi fac planuri.
Microbuzul nu știe ce am eu
în suflet și nici nu trebuie.

61.

Politica are interese.
Oamenii au nevoi.
Biserica stă 60% cu salarii de la Stat.
Când reverenda mea
se murdărește pe la poale
înseamnă că a plouat,
că a nins,
că am fost la cimitir
pentru un alt drum fără final.

62.

Cum sună:
fost preot ortodox,
acum pastor adventist?...
Sună ca o iudă.
Sună inadmisibil ca orice trădare,
ca orice cădere din har.
Până mai ieri se împărtășea din Potir,
acum vine la televizor
ca să ne vorbească
despre ce dezamăgit
a fost de obiceiurile locului.

63.

Lista de Spovedanie:
un lucru atât de simplu și de necesar!
Iei ceva de scris și îți scrii păcatele tale,
toate păcatele tale.
Le scrii la perfectul compus.
Spui ce ai făcut tu și nu alții!
Îi spui lui Dumnezeu,
în fața Duhovnicului,
păcatele tale,
toate păcatele tale,
pentru ca să te audă Dumnezeu.
Și El te aude și când vorbești în șoaptă.
El te aude oricând și oriunde.
Numai tu să le pui
pe toate acolo, unul după altul,
așa după cum le-ai făcut,
și să te pocăiești pentru ele.

64.

Se spovedea la Părintele Sofian[7]
și, de atâta râvnă,
dorea ca Duhovnicul
să fie de partea extremismului său.
Când colo, Duhovnicul,
îl învăța mereu
să nu se pună în locul Domnului,
să nu devină judecătorul fratelui său,
pentru că nejudecarea e mare virtute.
La același colocviu,
traducătorul Patericului
a spus că nu a fost în stare
să-și exprime adevăratele sentimente,
să fie uman cu Duhovnicul,
așa cum ar fi trebuit.
Pe când un alt ucenic
a spus ce canon i-a dat acela:
să nu ia bani la Slujbe,
dacă tot are salariu din altă parte.
...Și s-a căsătorit
cu cea care nu arăta
prea bine în haine de Biserică!

---

[7] Arhimandritul Sofian Boghiu.

65.

Predică cu volumul la maxim.
Începe încet, tiptil, până ce îți irită auzul.
E ironie absolută
să vezi cum ereticul îl combate
la erezii pe alt eretic.
Însă, în pierderea lui de timp,
în dăruirea lui pe You Tube,
e totuși ceva bun.
E acel grăunte de autenticitate
ce are nevoie de pocăință
și de întoarcerea la adevăr.

66.

Când bei două cafele una după alta
nu mai poți să dormi, dar nici nu prea poți
să faci mare lucru.
De aceea, citești, asculți, frunzărești,
schimbi canalele.
Oboseala stă acolo, în tine,
pentru că nu poți să dormi.
Eficiența nu te odihnește. Pentru ca să faci
multe și de toate
ai nevoie de somn,
de trezirea din somn,
de înhămarea la treaba făcută bine.

67.

O bancă și-a pus în gând
să ne vorbească
despre ce trebuie să facem toți
cu viața noastră.
Ne-a spus că dacă
ne-am face fiecare treaba,
acolo, unde trăim fiecare,
cică lucrurile ar merge mai bine,
chiar foarte bine.
Adică acasă sau la locul de muncă
fiecare să facă ceea ce știe să facă,
pentru ca să nu murim degeaba.
Și, la urma urmei,
să avem cu ce plăti salarii, pensii,
alocații și alte tăieri de panglică.

68.

S-au urcat în 385 până la Catedrală.
S-au urcat până la refuz. I-au strivit
pe cei din jur, pentru că ei, ele,
merg la Catedrală,
ca să treacă prin altar.
Fascinație pentru ce nu au voie.
Dreptul lor de după sfințire.
Pentru că la Catedrală merg
și nu în altă parte.
Nu i-a răspuns fiicei ei,
pentru ca să nu o certe că ea,
femeie bătrână și bolnavă,
s-a dus la Catedrală.
Dar ea s-a dus ca să îi fie bine,
a stat 3 ore la rând,
și a intrat prin altar
și a văzut cum e,
că e Catedrala noastră,
a poporului.
La care, cea de lângă ea,
a vorbit așa, în general,
despre ce pedepse vor primi,
dacă vor vorbi anapoda
despre acest mare
eveniment eclesial.
La întoarcere,
toți au vrut să intre
în 385 până la Unirii.
Au ținut autobuzul pe loc,
pentru că doreau
să intre buluc înăuntru.
Ironiile au început imediat
să-i îmbrățișeze

și au fost împinși să coboare.
Unii au coborât, alții nu.
Guralivi și guralive. Erau bucuroși
că au fost la Catedrală și nu le păsa
că unii se întorc de la muncă
și n-au chef de bucurii sfinte.
Bucuria lor a devenit publică.
Ei au fost, dar s-au și întors!

69.

Librăriile seamănă tot mai mult
cu bufetul țărănesc. Bufetul e un fel de birt
sau de cârciumă, nu de mâncare.
Țuica, lungită cu apă,
e foarte bună. Oamenii când se îmbată
vorbesc până se drăcuie,
indiferent ce cântă la radio
sau ce fel de muște tronează
pe marginea berii.
Pentru că arareori dai de o carte solidă.
Arareori ai de-a face cu scriitori ce-o să rămână.
Poșirca, în schimb, e o banalitate.
Mirosul puturos e o cotidianitate.
Gândacii, oricât de mult ne-am
feri de ei, sunt acolo și au coperți destinse.
Rămâne la latitudinea ta dacă ai timp
de-o bere nesofisticată,
ce nu te provoacă să gândești prea mult.

70.

Andrei!...
Andrei, băiatu’ lu’ mama!...
Andrei, de ce nu-mi vorbești!...
Ieși afară, Andrușca mea,
și vorbește-mi, mami!...
Au venit toți copiii să te vadă, mamă!...
Au venit să îți ureze la mulți ani,
să vorbească cu tine.
Au venit prietenii tăi la ziua ta.
O, Doamne, de ce mi l-ai luat?!...
O, Doamne, ce mă mai fac?!...
Andrei, ce faci tu în mormântul ăsta,
de nu vrei să-mi vorbești?!...

A murit din cauza unui gaz,
în baie, pe când se spăla.
Adolescent.
La marginea cimitirului.

71.

Laurențiu cerșea bani.
Era întotdeauna plin de foame și de sete.
Când l-a prins moartea,
la baraj,
l-a prins mâncat.
Venise de la o pomană.
De la Spital a fost
adus direct la Biserică.
Înmormântat în grabă.
Mormântul lui
e la buza râpei.
A spune o rugăciune
pentru el
e milostenia pe care ți-o cerea
de fiecare dată.

72.

Comunismul ne-a învățat
cele mai periculoase obiceiuri de supraviețuire.
Delațiunea pe pâine. Dacă nu moare
capra vecinului înseamnă că e comunitară.
Ascultăm pe la colțuri.
Ducem vestea prin trunchiere progresivă.
N-are rost să lauzi pe cineva dacă nu îți iese ceva.
Suntem prieteni doar cu șeful.
Găina bună deschide ușa facultății
și chiar și un cârd de gâște.
Doctoratele ni le fac alții.
Noi nu ne prefacem că stăm degeaba.
Noi luăm atitudine doar împotriva
celor care au idei, care pot duce
lucrurile în sensul bun al cuvântului.
Noi facem front comun
împotriva oricărui Sfânt,
a oricărui geniu,
a oricărui erou,
ca să nu le ia fața decât ignobilii.
Comunismul nu vrea să ne lase în pace,
pentru că mereu ne vorbește stereotip.
Ne aducem aminte, cu delicatețe,
cum turnam la Securitate,
cum parveneam cu banii aceia murdari,
cum ne fofilam mereu.
Comunismul nu ne lasă în pace
nici când vrem să ne pocăim.
Pentru că atât de mult am crezut
că n-o să se termine, încât nu am învățat
să facem nimic altceva.

73.

Nu vor să accepte că li s-a dus mălaiul.
De la centru îi trage periferia,
chiar uitarea noastră
nerespectuoasă.
Marginali au fost,
notă de subsol vor fi încă.
Îți trebuie câteva decenii
ca să constați
că bula de săpun
se sparge.

74.

Se caută locuri de muncă.
Locuri de muncă
bine plătite,
cu vedere la fereastră.
Dacă ai mai multe diplome
nu poți fi angajat: ești prea bine educat.
Noi n-avem nevoie de educație,
ci de retenție!
Să vină fata lu' vărî-mi-o,
că asta barem n-are idei!
Cel de acolo, cu ochelari și cu barbă,
n-are ce căuta la noi!
Aici e acrivie maximă.
Să se consemneze acest lucru!
Tot ce trebuie făcut
e să scrii la comandă.
De aceea, până acum,
nu s-a înscris nimeni
la concurs. Pentru că examenul
a fost și luat,
înainte să se afișeze.

75.

„Nu avea chip,
nici frumusețe” [Is. 53, 2, LXX].
Avuseseră grijă fariseii, cărturarii, romanii
să Îl pună la punct.
Cel mai mare părea
„necinstit” [Is. 53, 3, LXX].
Părea „lipsit [mai mult]
decât toți oamenii” [Ibidem].
De aceea, fariseismul, până azi,
este eligibil, în ciuda inconsistenței sale.
Iar cărturarul fără carte e respectabil,
chiar dacă noi, cu toții, îl numim *plagiator*.
Pe când dreptul, fie el și roman, e interpretabil,
te duce cu vorba în mod prozaic
și te scoate
afară din casă
pe chichițe avocățești.
Dar El a înviat a treia zi,
ca un Biruitor, și S-a înălțat
în sânul Treimii,
de acolo de unde
nu S-a despărțit niciodată!

76.

Caloriferul, pe timp de iarnă, e soarele.
Vii lângă el, cu emoție, și îți încălzești mâinile.
Te miri și tu de unde atâta energie
la un calorifer,
de unde atâta etică,
de unde atâta neuitare,
încât să scoată căldură în neștire.
Caloriferul e o vacă bună de muls, dar fără lapte.
Caloriferul e un cuier pe care pui de toate.
Caloriferul e inima prietenoasă
de care ai multă nevoie
și pe care nu o găsești nici dacă tragi cu tunul.
Te apropii de el, de calorifer,
știind că el e băiat bun și te lasă să-i iei
din căldură.
Caloriferul nu dă cu copita.
Caloriferul nu intentează divorț.
Caloriferul iubește consumul,
după cum cardul meu
nu iubește factura la lumină.
Dar, până la primăvară,
legătura tandră cu caloriferul
e ca trasul la poartă.
Ai noștri s-au pregătit mult,
dar n-au mai avut suflu
până la minutul 70.

77.

Să nu fii șosea pentru câtă viteză e la noi!
Să nu fii autostradă pentru câte figuri avem!
Camera de luat vederi nici nu ne vede.
Ne place să murim în stil mare:
contorsionați,
cu smurdul călare pe noi,
revărsați pe toată șoseaua, dar
și prin porumbiște.
Ne place să murim în plină tinerețe,
în plină viață.
Ne plac mamele îndoliate,
toată familia noastră gemând,
un cortegiu funerar baban,
ca pentru teribiliști.
Ne place viteza ce ține cât moartea.
Ne place viteza de proști ce suntem.
Altă metaforă nu vrem
să vă spunem,
decât că am murit degeaba.

78.

Inseminarea in vitro
nu e o experiență,
ci un proces tehnologic.
E o instrumentalizare a nașterii.
După cum un drog nu este o iubire,
ci o invazie chimică în trupul nostru.
Dar avortul este martirizarea
celui din pântecele tău, mamă!
E funeralizarea ta, mamă!
Chiar dacă el nu va avea
un mormânt, tu îl vei avea
pe conștiință, mamă!
Nu vei uita că n-ai născut,
că n-ai alăptat,
că nu i-ai dat niciun nume,
că nu l-ai botezat niciodată.
Ne purtăm dramele de unii singuri.
Modele se schimbă,
noi rămânem cei care
ne construim zi de zi.

79.

Precupeața știe să-ți vândă roșii artificializate.
N-are rost să o întrebi ceva,
pentru că ea minte profesionist.
Ce pui în farfurie e treaba ta.
Mori pe propria-ți răspundere.
Numai că un lanț legalizat de aprobări
te pune în fața faptului împlinit.

80.

Nu se mai opresc să constate! Sunt siguri
că arăți ca toți ceilalți. E nevoie să vină
cineva, de peste trei mări și trei țări,
ca să te remarce. Și nu pentru că
ai face lucruri ieșite din comun,
ci pentru că acela a spus despre tine că meriți
să fii privit de orice mocofan.
Și, mocofanii, cu jumara în gură,
se vor uita la tine pe net,
ca să vadă dacă poți
să le trimiți niște muștar
printr-un clic.

81.

A luat 1 la primul examen la actorie.
La al doilea examen tot unu.
O profesoară l-a luat la ea în clasă,
pentru că nu și-a dat seama
că o să lase fierbinți.
Caricaturizare a satului românesc.
Pentru că apar în prim-plan
numai proștii satului,
nu și ceilalți.
Ceilalți par să nu existe.
Tocmai de aceea e o făcătură,
nu un reportaj.
Nu e o privire dinăuntru.

82.

Porcii stau în lada frigorifică.
Acolo i-a alungat pesta.
Pe unii i-a săltat Jandarmeria,
pe alții i-au mâncat cei cu bani.
Țăranii, în schimb, își țin porcii în lăzi,
pentru ca să vină vremea
când să-i taie.

83.

Iosif merge pe coclauri
ca să bage veșnicia, născută la sat,
în telefon.
Iuliana, fiică de Preot,
stă cu interviul
în mână în fața leliții,
puțin aplecată de spate,
pentru ca să vină americanii
și să ne vadă obiceiurile
noastre de Paști.
Căci atunci când se vine pe la noi,
se scoate o sticlă de horincă
și se bea câte un pahar de te zgâlțâi.
După care, la plecare, se mai beau încă 3,
pentru ca să nu mai ajungi niciodată
în linie dreaptă, ci numai în aceea
ondulatorie.

84.

I-a găsit siviul pe net și l-a angajat.
Ce mirare că minți,
ce uitare că ești!
Îi scrie prefețele, postfețele, interviurile,
intrările în minister, anulările de impozit.
Pe aici nu se trece!
Nu se trece cu mâna goală.
Noi suntem în gașcă!
Au uitat pulovărele de lână
și pantalonii cu dungă imprecisă.
Acum, în graba de a sufla în lumânare,
se stinge lumina mult mai repede.

85.

Ce zi era când Marin[8]
a zis: „Tușiți, vă rog!”? Probabil era
o zi cu șopârlițe,
pe care Caragiu[9], flegmatic,
le prindea într-un
zâmbet al lui trist, fără viitor.
Prietenii lui Nichita[10] își aduc aminte
despre el doar că bea. Tocmai de aceea
niciunul nu știe să-l comenteze
așa cum trebuie.
Ce nenorocită și improductivă invidie!...
Când se pune pe tine
te lasă fără operă și, de ciudă,
te uiți în grădină la altul,
să vezi dacă s-a tăiat
sau nu salcâmul din fundul curții.
Eminescu e ca Stăniloae: toată lumea te fură.
În pană de idei toată lumea îi fură pe clasici.
Și, de atâta clasicism,
niciunul nu îndrăznește
să se creadă umil.

---

[8] Marin Sorescu.
[9] Toma Caragiu.
[10] Nichita Stănescu.

86.

A vrut să vadă cât de tare e gheața.
A căzut pe spate, pentru că a mers
atent și impropriu.
Cum e el bondoc și cu căciulă mare,
și-a rupt spatele din dor de frig,
în graba de a mai fuma o țigară...
Ce e o țigară?
Nesimțirea cu care îmi fărâmi aerul,
când eu aștept
să urc în mașină.

87.

Medicamentele de inimă
îți obișnuiesc pulsul,
dar îți strică și sentimentele.
Pentru că nu mai știi
cum e să simți ca tine,
cum e să ai sentimente,
dacă stai cu grija
să nu îți crească tensiunea.
Când îmi pun la mână tensiometrul
e ca dusul la ghilotină.
Ți-e frică să respiri,
să te miști, să mai ai gânduri,
ca nu cumva să vezi 17, 18, 19...
Dar cum e normal, dacă trăiești?
Cum e când simți, dacă simți?
Tensiometrul nu stă de vorbă
cu mine, ci îmi strică ziua
mai tot timpul.
Pentru că el dă valori mari,
când eu le aștept pe cele mici,
când randamentul
ar trebui să fie mare
și la fel și bucuria mea.

88.

Ei mai dau una pe gât și se duc.
Eu mai scriu una,
vreau să plec,
și mai scriu una,
pentru că îmi mai vine una.
Unii se tem că nu sunt vizitați de idei,
de nicio idee. Și se tem pe drept cuvânt!
Alții se tem că ar putea să vină vreo idee la ei în vizită și ei nu au împlinit încă vârsta creației.
La unii, vârsta creației începe
de la ivirea minții: 50 de ani.
La alții: după pensionare.
Eu cred că am început prea târziu,
la 16 ani, ca să scriu literatură. Trebuia
din prima zi! Pentru că atunci
sunt limpezi toate lucrurile
și nu te aștepți
la viraje neprevăzute.

89.

Nu mai îmi aduc aminte treaba cu brazii...
Nu mai știu dacă mi-a plăcut vreodată
să tai un brad, pentru ca să-l aduc în casă.
Acum tind să cred că
nu mi-a plăcut cu adevărat.
Pentru că e o ușurătate să îl tai,
dacă nu l-ai ajutat să crească.
Dacă nu l-ai lăsat să crească.
Vegetarienii o spun pe aia
cu sadismul față de animale.
Dar dacă mănânci vegetale,
de ce trebuie să te gândești
că nu mănânci carne de porc?
Mănânci și punct!
La fel și eu cu bradul:
e mai bine să îl văd viu,
decât să îl văd în casă
pentru puțin timp.

90.

Se duc pentru bani,
dar mimează respectabilitatea.
Glazura de cuvinte n-are efect!
Orice mi-ar spune el e tot un ipocrit.
Pentru că n-are nimic de-a face cu munca,
cu creația, cu valoarea.
Asudă, prietene!
Orice carte nemuncită e o pierdere.
Orice copil needucat e o pierdere.
Nu te pierde!
O frunză în vânt nu există!

91.

Bătrâna de aproape 100 de ani
stă cu sicriul pe verandă.
Nu de ieri, de azi,
ci de peste 30 de ani.
De când i-a murit bărbatul.
Pentru că ea știe că oamenii
se bucură foarte mult să ajute
pe cineva singur.
Când trăia bărbatul
ei o bătea și o trăgea după el
ca pe un sac de cartofi.
A asurzit,
cu un ochi nu mai vede.
O vecină îi dă de mâncare,
o ajută,
pentru că pensie nu are.
Și ea își așteaptă moartea
ca pe o eliberare,
pentru că Dumnezeu
nu greșește niciodată.

92.

Când pleci cu copiii prin oraș,
ei vor să le cumperi lucruri,
tot felul de lucruri de care
nu au nevoie.
Nu au nevoie neapărată.
De ce lucruri?
De ce nu vor oameni?
Pentru că așa i-au văzut pe părinții lor:
ei vor lucruri și nu oameni.
Dacă și-ar fi dorit oameni,
oameni pe care să îi iubească,
copiii lor ar fi dorit tot oameni.
Pentru că pruncii învață
ceea ce văd în casa lor,
ceea ce aud,
ceea ce se lovește de inima lor.

93.

Când m-a reîntâlnit,
m-a întrebat de ce nu îmi cumpăr
mașină.
Pentru că mașina e
o povară pentru mine.
Dacă mi-aș lua una –
pentru că dracii nu dorm noaptea,
ci se răzbună pe tine –
mi-aș găsi-o imediat vandalizată.
Pentru mașină trebuie
să stai la curte,
să ai garaj și nu să o lași lângă bloc,
la cheremul orișicui.
Însă răspunsul meu trebuia
să fie altul, mai pe înțelesul
inimii sale: Dacă îmi iau mașină,
îmi iau una mai bună decât a dumneavoastră,
și, de invidie, atunci nu m-ați mai întreba
niciodată de ea, cum nu mă întrebați
despre ce cărți am mai publicat.
Acesta ar fi fost răspunsul corect.
Numai că, înainte de praznice
și, în tot timpul anului,
trebuie să fii delicat.
Delicat cu toată lumea.

94.

Mânușițele sunt mânușile mele.
Am pierdut o pereche,
dar am găsit altele, așa după cum
am mai avut odată.
Surpriză de 6 lei.
Dar pentru că sunt de lână
nu contează prețul,
ci contează că sunt inestimabile
pentru mâinile mele.

95.

Iutubării[11] sunt vorbăreții din grupuri,
inteligenții,
cei care au idei, cei care vor să schimbe
lucrurile mai repede.
Dacă îi urmărești, îți dai seama că
vorbăria lor e o singurătate împărtășită.
Că noi luăm parte la vorba lor
din singurătatea noastră.
Când ieșeau femeile odată, la vorbă,
ieșeau la radio șanț. Fuseseră și la baluri,
chiar dacă nunțile sunt
petrecerile autentice
ale românilor.
Și ieșeau să vorbească,
pentru că omul are nevoie să afle
noutăți de tot felul.
Noi fuseserăm la discoteci.
Muzica era pentru dans,
pentru mult dans.
Clubul, acum, e o
singurătate mașinală.
Pe vremea discotecii,
partenera ta de dans putea
fi viitoarea ta iubită,
viitoarea ta nevastă.
Mai nou, oamenii se văd și
se îndrăgostesc la Biserică.
Acolo unde tinerii se adună
e mult sentiment, dar și multă
inadaptare.
Pentru că noua familie
nu e primită cu brațele deschise,

[11] Creatorii de conținut video de pe You Tube.

ci cu gânduri împărțite.
Se gândesc ce să ia de la tine,
înainte ca tu să îți dai seama.

96.

Invidia nu prăznuiește, ci doar pândește.
Curvia nu se bucură, ci doar posedă.
Lăcomia nu mănâncă, ci ia de la gura altora.
Fumurile mândriei nu sunt reale, ci închipuite.
Biserica, cu înălțimea ei,
îți spune că trebuie să privești în cer,
pentru ca să fii cu picioarele pe pământ.
La Slujbă însă, privești în pământ,
pentru ca să vezi ce
mai trebuie să faci pentru
relația ta cu Dumnezeu.
Pentru că Dumnezeu are nevoie
de tine cu totul
și nu cu jumătăți de măsură.
Minciuna dărâmă relațiile.
Istoria ta are relevanță
pentru tine și pentru
cei care te cunosc și te iubesc.
Iar oamenii nu citesc cărți
nu pentru că nu vor, ci pentru că îi doare
capul din cauza lipsei de exercițiu.
Așa cum duci paharul la gură toată ziua,
așa trebuie să îți pui și cartea înaintea ochilor.
Pentru că ea are multe să te învețe,
dar tu crezi că ochii sunt
de ajuns pentru istorie.

97.

Hulește adesea pentru că
Dumnezeu i-a luat băiatul.
Un băiat care considera
că șoselele noastre sunt
piste de avioane
și nu îl pot arunca în copac.
Dar șoselele noastre, atente,
l-au aruncat într-un copac pe fiul său
și el a murit pe loc.
Noi, ortodocșii, punem
câte o cruce acolo
unde a murit cineva accidentat.
Spre pomenirea lui.
Dar cei care nu-l cunosc
pe cel mort sunt încurcați
de crucea noastră.
Ceva însă e sigur: în fața morții
nicio mașină nu e perfect
adaptată.
Ea moare odată
cu cei din ea.

98.

Copiii de la țară
își cumpără ciocolată caldă
cu banii aruncați la răspântii
pentru cel adormit.
Ei numesc steagurile sau praporii
boboteze. Pentru că la
Botezul Domnului ele sunt ținute
în mâini, lângă butoaiele
pentru Aghiasmă.
Cel care duce crucea
e în fața convoiului mortuar.
Căci Crucea deschide
drumul nostru spre Rai.
Nouă, Preoților,
ni se împart prosoape.
Și, deși nu o spun,
mulți vor să ne ia prosoapele,
deși nu au nevoie de ele.
Colacii se dau milostenie
pentru cel adormit.
Și el e adormit
nu pentru că sufletul moare,
ci pentru că trupul e mort,
e ca un om adormit.
Coliva e, în miniatură,
o predică despre învierea
cea de obște.
Pentru că toți cei morți
vor învia și vor fi transfigurați
de slava Lui.
Numai că unii vom învia
spre bucurie veșnică,
pe când alții spre osândă veșnică.

Dar, până atunci,
bobul de grâu trebuie
pus în pământ,
trebuie îngropat.
Și cel îngropat
va învia din mormânt
pentru ca să stea
în fața Judecătorului a toate.

99.

Avea un bot frumos,
dar și ochi frumoși.
La care soția mea,
fiind pe video,
îmi spune să îl iau acasă.
Unde să ții un câine la bloc?
El e învățat cu alergatul,
cu lătratul, cu mușcatul.
Câinii de bloc nu sunt normali la cap
pentru că s-au umanizat.
Câinele are nevoie de curtea lui,
de tabieturile lui, dar
și de ieșit afară din curte,
de dusul pe la vecini,
pentru ca să inspecteze
și pe-acolo.
Una e frumusețea și alta
e normalitatea.
Dar pentru ca frumusețea
unui câine să fie normală
trebuie să îl lași să fugă
prin curte.

100.

Casa de ieri e scorojirea de azi.
Oamenii fac riduri pentru
că au gânduri dure.
Se gândesc la șirul de morți
pe care l-au dus la cimitir,
au tot felul de griji,
tot felul de nereușite,
iar dacă copiii le sunt departe,
fiecare zi e și o grijă pentru ei.
Nu putem reînvia obiceiuri,
ci putem doar trăi!
Putem trăi frumos,
din ce în ce mai frumos.
Ca să înveți să fii frumos
trebuie să fii eclesial,
să miroși a voia lui Dumnezeu.
Obiceiurile bune sunt evanghelice.
Obiceiurile proaste sunt evoluționiste.
Când te creează Dumnezeu
nu te poți crede animal.
Pentru că omul este slujitorul
lui Dumnezeu, pus de El
ca să aibă grijă de toate.

101.

Maria a primit o căciulă roșie
de la Sfântul Nicolaos, de la
Părintele milostivirilor.
Mama ei a cumpărat-o
de la oraș și a pitit-o de ea,
pentru ca să i-o dăruie.
Poate că, peste ani,
când și Maria va avea copii,
va găsi de cuviință
să îl cheme pe Sfântul Nicolaos
în familia ei. Să îl facă viu
în viața copiilor ei,
pentru bucuria lui
de a dărui.

102.

Gabriel e cel mai bun șofer
cu care am călătorit.
Merge în așa fel cu mașina,
încât nu simți nicio groapă,
nu pune niciodată frâna brusc,
pentru că el preîntâmpină
în continuu traseul.
Privește în perspectivă.
Nu se aventurează!
Merge în ritm sigur.
Are ditamai autobuzul
în spate și asta înseamnă
să înveți să fii precaut.
Profesionalismul, pentru mine,
poartă și numele său.
Numai că eu, ca pasager,
nu îi pot
tripla salariul.

103.

Când pictam într-o zi lângă fântână,
mamaia Floarea a fost de față.
Ea mi-a făcut o parte din pânze:
a dat cu vinarom
de două ori pe fiecare dintre ele.
Și a semnat pe o foaie,
lângă care eu pictasem un câine.
Tabloul acela mic, pătrat,
îl am în camera de la stradă.
Am cuprins în el o atmosferă rustică,
pașnică. Curtea noastră de atunci.
Tataie Marin mi-a adus lemnul
pentru rama interioară.
Nici acum nu l-am folosit pe tot.
Căci mai am câteva tablouri
care așteaptă să fie puse
pe perete.
Pe ei doi îi am
în tabloul inimii mele.
Unul lâgă altul,
zâmbindu-mi.
Pentru că nu ne-a despărțit
mormântul.

104.

Trebuia să cos după model.
Modelul era pe foaie și eu trebuia
să vâr acul în găurile înțepate pe foaie,
pentru ca iasă niște forme populare.
La un moment dat am tras
mai tare de fir și s-a rupt puțin foaia.
Era luată lumina și cuseam la lumânare.
Comunismul se bucura
să ne strice lucrul manual.
Și m-a apucat o mare teamă,
pentru că a doua zi trebuia
să arăt foaia, aflată
în asemenea hal, învățătorului.
Chiar am plâns pentru eroarea mea.
Teamă și plâns,
pentru că trebuia
ca totul să fie perfect.
Nu mai știu ce s-a petrecut
a doua zi. De fapt,
nu era nicio dramă.
Dar în acea seară
am dormit cu amărăciunea aceasta vie
că am stricat foaia.
Că n-am făcut modelul
în mod perfect,
așa după cum trebuia.
Perfecțiunea era în luptă
cu liniștea mea.
Nici acum nu s-au schimbat
prea mult lucrurile
în această direcție.

105.

A lu' Ciupitu avea cărți în pod!
N-am știut acest lucru
până când nu au vândut casa.
Când au vândut-o,
ca niște pirați,
ca niște devastatori ai ordinii,
noii invadatori s-au urcat în pod
și au aruncat cărțile în stradă.
Mai mulți copii s-au îngrămădit
să prindă cărți,
să le ia acasă,
deși nu se omorau cu cititul.
Eu eram indignat din cauza
acestui gest de neacceptat.
Dacă tot au cumpărat casa și curtea,
de ce nu prețuiesc tot ce au găsit în ea?
De ce distrug lucruri pe care le-au cumpărat?
Dar noii vecini disprețuiau trecutul.
Ei eram oamenii prezentului.
Erau oameni care n-aveau de-a face
cu cartea, pentru ca nu cumva
să le crească capul mare
și să le explodeze.
Ei au aruncat tot ce era
arogant în casa lor,
tot ce le întrecea măsura.
Și au iubit doar zidurile.

106.

Unii scuipă televizorul,
se ceartă cu el,
schimbă canalul.
Când vine cel care nu trebuie.
De nervi, unii iau computerul
sau tableta sau telefonul sau tastatura
și le fac praf.
Ca să scape de cel care nu trebuie.
Dar cel care nu ne trebuie
își vede de impostura lui.
El își mănâncă banii pe îndelete.
Excesul de zel al oamenilor
care pun la inimă
îi afectează doar pe ei.

107.

Dacă ești protosul Slujbei
trebuie să predici.
Trebuie să le vorbești oamenilor
despre starea ta de spirit.
Ei se gândesc unde vor,
tu trebuie să fii acolo.
După care îl mirui
și îl salut pe fiecare în parte.
Pentru fiecare
trebuie să ai o privire.
Dincolo de haine
e transpirația și împăcarea ta.
Îmi dau veșmintele jos
cu sentimentul că n-am
sfârșit Slujba,
ci abia am început-o.
Pentru că slujirea lui Dumnezeu
nu încetează nici seara,
nici dimineața și niciunde.

108.

Nu fi chirnog[12]!
Un minut în plus,
un ban pus în palmă,
un zâmbet mai mult
înseamnă foarte mult.
Înseamnă foarte mult
când le faci la timp,
când le faci cui trebuie
și când trebuie.
Nu fi neam prost!
Orice cuvânt sau gest te trădează.
Degeaba îți dregi glasul,
degeaba vrei să pari ce nu ești.
Dacă ești neam prost,
dacă ești un parvenit,
orice ai face
ei râd de tine.
Nu fi panglicar[13]!
Neatenția nu te îmbrățișează
tot timpul.
Când oamenii
vor sta cu ochii pe tine,
vor vedea că tu ești
cel care le-ai înșelat așteptările.

[12] Zgârcit.
[13] Șarlatan.

109.

De când scriam cu stiloul
am o mică deformare
la al 3-lea deget de la mâna dreaptă.
E defomare scriitoricească.
De când scriu pe taste
am o anume durere în palme
și în oasele de la ambele mâini.
Tot deformare scriitoricească.
Am nevoie, precum pianiștii,
de încordări pe taste.
Fiecare lovitură merită.
Își atinge ținta.
De aceea eu scriu
cu zgomot, pentru că zgomotul acesta
al scrisului mă împlinește.
El e semnul că scrisul
nu stă pe loc, că în carte
apar noi fraze,
că eu scriu și mă scriu.
Când scriam pe foaie,
din cauza scrisului în forță,
uneori rupeam foaia.
Rupeam foaia într-un
anume fel,
o rupeam ctitorial.
Fără această aprigă,
tăioasă manifestare a scrisului,
nici gândul nu sare pe foaie.
E nevoie de o naștere
în forță a lui,
ca să nu-i treacă termenul.

110.

În istorie s-a murit
pentru un cuvânt,
pentru o idee,
pentru o credință.
S-a suferit enorm de mult.
Cei care vestesc adevărul
sunt ironizați, pentru ca adevărul
să nu ne trezească din morți.
Cei care fură nu lasă martori.
Însă Dumnezeu ne vede pe toți.
Cei care fac lucruri bune
rămân pentru totdeauna
în inima noastră, chiar și
atunci când îi uităm.
Istoria are file de aur,
dar și lașități. Ea nu este un muzeu,
nu este un cimitir, nu este o uitare.
Istoria stă în palma lui Dumnezeu,
a Celui care ne conduce
spre Împărăția Lui.

BIBLIOTECA
Teologie pentru azi

1. *Acatistul Nunții* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acatistul-nuntii/

2. *Troparul, Condacul și Acatistul Fericitului Serafim Rose al Platinei* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/troparulcondacul-si-acatistul-fericitului-serafim-rose-al-platinei/

3. *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului* (335 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/lumea-postmoderna-si-depersonalizarea-omului/

4. *Viața lui Adam și a Evei* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/viata-lui-adam-si-a-evei/

5. *Teologia îndumnezeirii* (202 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/teologia-indumnezeirii/

6. *Twitter pentru azi (vol. 1)* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/04/twitter-pentru-azi-vol-1-2009/

7. *Bucuria comuniunii (vol. 1)* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/06/bucuria-comuniunii-vol-1/

8. *Pelerina Egeria și Cultul ortodox* (60 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/07/pelerina-egeria-si-cultul-ortodox/

9. *Biblia Satanică* (157 pagini), ca text auxiliar al cărții: *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului*.

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/12/biblia-satanica-editie-exclusiv-online-ro/

10. *Traduceri patristice (vol. 1)* (73 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/19/traduceri-patristice-vol-1-2009/

11. *Bucuria comuniunii (vol. 2)* (309 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/bucuria-comuniunii-vol-2/

12. *Fragmentarium (vol. 1)* (126 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/fragmentarium-vol-1/

13. *Nichita Stănescu. Fenomenul limbii poezești* (disertație de master) (155 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/nichita-stanescu-fenomenul-limbii-poezesti/

14. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 1)* (341 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/03/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-1/

15. *Bucuria comuniunii (vol. 3)* (248 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/07/bucuria-comuniunii-vol-3/

16. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (252 pagini): introducere la teza doctorală:
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/teologia-vederii-lui-dumnezeu/

17. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (teză doctorală) (287 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/vederea-lui-dumnezeu-in-teologia-sfantului-simeon-noul-teolog/

18. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 2)* (457 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/23/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-2/

19. *Bucuria comuniunii (vol. 4)* (449 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/12/12/bucuria-comuniunii-vol-4/

20. *Bucuria comuniunii (vol. 5)* (366 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/02/bucuria-comuniunii-vol-5/

21. *Fragmentarium (vol. 2)* (270 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/13/fragmentarium-vol-2/

22. *Cuvinte cu amândouă mâinile* (82 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/21/cuvinte-cu-amandoua-mainile-2010/

23. *Bucuria comuniunii (vol. 6)* (144 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/02/11/bucuria-comuniunii-vol-6/

24. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 1)* (377 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/03/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-1/

25. *Antim Ivireanul: avangarda literară a Paradisului. Viața și Opera (teză doctorală)* (561 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/10/antim-ivireanul-avangarda-literara-a-paradisului-viata-si-opera-2010/

26. *Aspecte dogmatice ale imnologiei ortodoxe. Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată* (teză de licență) (212 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/23/saptamana-patimilor-si-saptamana-luminata-teza-de-licenta-2010/

27. *Bucuria comuniunii (vol. 7)* (315 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/01/bucuria-comuniunii-vol-7/

28. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 2)* (128 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/12/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-2/

29. *Bucuria comuniunii (vol. 8)* (382 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucuria-comuniunii-vol-8/

30. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 3)* (191 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-3/

31. *Epilog la lumea veche (I. 1)* (506 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/14/epilog-la-lumea-veche-i-1/

32. *Twitter pentru azi (vol. 2)* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/25/twitter-pentru-azi-vol-2-2010/

33. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 4)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-4/

34. *Epilog la lumea veche (I. 2)* (378 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/04/epilog-la-lumea-veche-i-2/

35. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 5)* (175 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-5/

36. *Teologia mântuirii la Sfântul Marcu Ascetul* (disertație de master) (154 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/09/teologia-mantuirii-la-sfantul-marcu-ascetul-2010/

37. *Bucuria comuniunii (vol. 9)* (188 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/20/bucuria-comuniunii-vol-9/

38. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 6)* (130 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/27/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-6/

39. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 7)* (76 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-7/

40. Sfântul Epifanie al Salaminei, *Despre măsuri și greutăți și numere și alte lucruri care sunt în Dumnezeieștile Scripturi* (100 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/07/16/sfantul-epifanie-al-salaminei-despre-masuri-si-greutati-2010/

41. PS. Acad. Melchisedec Ștefănescu, *Viața și Scrierile lui Grigorie Țamblac* (adaptare a textului ed. din 1884) (138 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/21/ps-acad-melchisedec-stefanescu-viata-si-scrierile-lui-grigorie-tamblac-versiune-adaptata2010/

42. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Sfătuiri creștine-politice* (text adaptat) (33 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/29/sfantul-antim-ivireanul-sfatuiri-crestine-politice-2010/

43. Sfântul Varlaam al Moldovei, *Răspunsul împotriva Catehismului calvin* (text adaptat) (52 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/09/22/sfantul-varlaam-al-moldovei-raspunsul-impotriva-catehismului-calvin-2010/

44. *Traduceri patristice (vol. 2)* (347 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/06/traduceri-patristice-vol-2/

45. PS Damaschin Dascălul, *Învățături pentru șapte Taine* (text transliterat și adaptat) (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/26/ps-damaschin-dascalul-invataturi-pentru-sapte-taine-2010/

46. Dorin Streinu, *Opere alese, vol. I, Despre mine însumi (Jurnal de scriitor. Fragmente)* (526 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/12/dorin-streinu-opere-alese-vol-i-2010/

47. *Traduceri patristice (vol. 3)* (288 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/02/traduceri-patristice-vol-3/

48. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 2)* (160 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/07/dorin-streinu-opere-alese-vol-2/

49. *Epilog la lumea veche (I. 3)* (256 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/08/epilog-la-lumea-veche-i-3/

50. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (237 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/31/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

51. *Cuvintele duhovnicești (vol. 1)* (390 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/02/12/cuvintele-duhovnicesti-vol-1/

52. *Bucuria vine de departe* (carte dialogică cu Prof. Otilia Kloos) (55 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/21/bucuria-vine-de-departe-2011/

53. *Cuvintele duhovnicești (vol. 2)* (558 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/26/cuvintele-duhovnicesti-vol-2/

54. *A vedea și a fi văzut (vol. 1)* (460 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/04/16/a-vedea-si-a-fi-vazut-vol-1/

55. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 8)* (549 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-8/

56. *Praedicationes (vol. 1)* (199 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/20/praedicationes-vol-1/

57. *Twitter pentru azi (vol. 3)* (26 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/07/31/twitter-pentru-azi-vol-3/

58. *Evanghelia după Matei* (112 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/08/11/evanghelia-dupa-matei/

59. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 3)* (214 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/10/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-3/

60. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 4)* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/05/dorin-streinu-opere-alese-vol-4/

61. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 5)* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/21/dorin-streinu-opere-alese-vol-5/

62. *Studii de poezie pașoptistă* (82 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/28/studii-de-poezie-pasoptista-2011/

63. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 9)* (225 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/12/16/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-9/

64. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 6)* (209 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/01/14/dorin-streinu-opere-alese-vol-6/

65. *Statistici. Concluzii. Sublinieri. Lucruri văzute de-aproape* (121 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/02/18/statistici-concluzii-sublinieri-lucruri-vazute-de-aproape/

66. *Predicile din Săptămâna Mare* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/04/13/predicile-din-saptamana-mare/

67. *Despre omul Împărăției* (190 pagini). Este al 10-lea volum și ultimul al *Operelor complete* ale Fericitului Ilie văzătorul de Dumnezeu.
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/05/29/despre-omul-imparatiei/

68. *Țiganiada: tradiție și inovație. Aventura scriiturii și canonul literar românesc* (111 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/07/19/tiganiada-traditie-si-inovatie/

69. *Praedicationes (vol. 2)* (253 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/08/07/praedicationes-vol-2/

70. *Twitter pentru azi (vol. 4)* (30 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/10/10/twitter-pentru-azi-vol-4/

71. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 1)* (251 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/11/21/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-1/

72. *Praedicationes (vol. 3)* (337 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/10/praedicationes-vol-3/

73. *Epilog la lumea veche (I. 4)* (247 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/22/epilog-la-lumea-veche-i-4/

74. *Praedicationes (vol. 4)* (352 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/09/praedicationes-vol-4/

75. *Praedicationes (vol. 5)* (366 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/27/praedicationes-vol-5/

76. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 2)* (261 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/07/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-2/

77. *Praedicationes (vol. 6)* (308 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/29/praedicationes-vol-6/

78. *Creatori de limbă și de viziune poetică în literatura română (vol. 1)* (228 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/06/15/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-in-literatura-romana-vol-1/

79. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 3)* (308 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/07/31/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-3/

80. *Bucuria comuniunii (vol. 10)* (356 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/21/bucuria-comuniunii-vol-10/

81. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 7) (241 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/23/dorin-streinu-opere-alese-vol-7/

82. *Vorbiri de Facebook (vol. 1)* (508 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/10/20/vorbiri-de-facebook-vol-1/

83. *Epilog la lumea veche I. 1 (ediția a doua)* (862 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/11/epilog-la-lumea-veche-i-1-editia-a-doua/

84. *Praedicationes (vol. 7)* (619 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/16/praedicationes-vol-7/

85. *Bucuria comuniunii (vol. 11)* (361 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/31/bucuria-comuniunii-vol-11/

86. *Atenție teologică* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/03/04/atentie-teologica/

87. *Interviuri de conștiință [vol. 1]* (367 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/04/21/interviuri-de-constiinta-vol-1/

88. *Twitter pentru azi (vol. 5)* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/21/twitter-pentru-azi-vol-5/

89. *Vezi ceea ce ești (vol. 1)* (80 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/24/vezi-ceea-ce-esti-vol-1/

90. *Fragmentarium (vol. 3)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/26/fragmentarium-vol-3/

91. *Vezi ceea ce ești (vol. 2)* (94 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/02/vezi-ceea-ce-esti-vol-2/

92. *Trei poeți și-un început de secol* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/13/trei-poeti-si-un-inceput-de-secol/

93. *Vezi ceea ce ești (vol. 3)* (99 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/20/vezi-ceea-ce-esti-vol-3/

94. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (305 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/25/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-2/

95. *Studii literare (vol. 1)* (447 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/29/studii-literare-vol-1/

96. *Vezi ceea ce ești (vol. 4)* (101 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/05/vezi-ceea-ce-esti-vol-4/

97. *Traduceri patristice (vol. 4)* (427 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/10/traduceri-patristice-vol-4/

98. *Praedicationes (vol. 8)* (510 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/08/15/praedicationes-vol-8/

99. *The Sight of God in the Theology of Saint Symeon the New Theologian* (first book in english; my doctoral thesis) (499 pages)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/09/15/the-sight-of-god-in-the-theology-of-saint-symeon-the-new-theologian/

100. *Vorbiri de Facebook (vol. 2)* (393 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/07/vorbiri-de-facebook-vol-2/

101. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 4)* (441 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/20/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-4/

102. *Mâncăruri românești cu gust* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/27/mancaruri-romanesti-cu-gust/

103. *Acatistul Sfinților pomeniți pe 31 octombrie* (27 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/29/acatistul-sfintilor-pomeniti-pe-31-octombrie/

104. *Studiu despre Viața Sfântului Macarie Romanul* (68 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/31/studiu-despre-viata-sfantului-macarie-romanul/

105. *Fragmentarium [vol. 4]* (502 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/11/29/fragmentarium-vol-4/

106. *Luceafărul. Comentariu literar* (156 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/18/luceafarul-comentariu-literar/

107. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 8)* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-8/

108. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 1]* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/08/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-1/

109. Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Popescu, *Dumnezeu e viu și prezent în lume prin slava Sa* (132 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/15/dumnezeu-e-viu-si-prezent-in-lume-prin-slava-sa/

110. Sfântul Apostol Pavel, *Epistola către Efeseni* (26 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/20/epistola-catre-efeseni/

111. *Cartea Sfântului Profet Ionas* (13 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/21/cartea-sfantului-profet-ionas/

112. *Cele 3 Epistole catolice ale Sfântului Apostol Ioannis* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/23/cele-3-epistole-catolice-ale-sfantului-apostol-ioannis/

113. *Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacovos, fratele Domnului* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/30/epistola-catolica-a-sfantului-apostol-iacovos-fratele-domnului/

114. *Cartea Sfântului Profet Ioil* (17 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/04/cartea-sfantului-profet-ioil/

115. *Cărțile Sfinților Profeți Avdiu și Angheos* (16 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/10/cartile-sfintilor-profeti-avdiu-si-angheos/

116. *Epistola către Filippeni a Sfântului Apostol Pavlos* (19 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/13/epistola-catre-filippeni-a-sfantului-apostol-pavlos/

117. *Cântarea Cântărilor* (40 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/18/cantarea-cantarilor/

118. *Evanghelia după Marcos* (130 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/03/22/evanghelia-dupa-marcos/

119. *Epilog la lumea veche I. 2 (ediția a doua)* (952 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/05/16/epilog-la-lumea-veche-i-2-editia-a-doua/

120. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (397 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/12/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

121. *Praedicationes (vol. 9)* (675 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/29/praedicationes-vol-9/

122. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 2]* (303 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/07/07/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-2/

123. *Cartea Sfântului Profet Naum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/09/09/cartea-sfantului-profet-naum/

124. *Epistola către Galatei* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/10/epistola-catre-galatei/

125. *Cartea Sfântului Profet Amvacum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/21/cartea-sfantului-profet-amvacum/

126. *Epistola către Colossei* (20 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/08/epistola-catre-colossei/

127. *Eminescu: între modernitate și tradiție. Importanța tradiției literare și spirituale românești pentru viziunea romantică eminesciană* (teză postdoctorală) (884 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/16/eminescu-intre-modernitate-si-traditie/

128. *Traduceri patristice (vol. 5)* (455 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/12/06/traduceri-patristice-vol-5/

129. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 5)* (289 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/12/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-5/

130. *Praedicationes (vol. 10)* (627 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/23/praedicationes-vol-10/

131. *Twitter pentru azi (vol. 6)* (100 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/twitter-pentru-azi-vol-6/

132. *Vorbiri de Facebook (vol. 3)* (190 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-3/

133. *Evanghelia după Ioannis* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/evanghelia-dupa-ioannis/

134. *Cartea Sfântului Profet Sofonias* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/cartea-sfantului-profet-sofonias/

135. *11 elegii (comentariu literar)* (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/11-elegii-comentariu-literar/

136. *Epistola întâia către Timoteos* (41 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-intaia-catre-timoteos/

137. *Epistola a doua către Timoteos* (37 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-a-doua-catre-timoteos/

138. *Despre nimic* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/07/27/despre-nimic-conferinta-online/

139. *Cântările* (57 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/12/cantarile/

140. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Didahiile* (prima ediție actualizată) (350 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/25/sfantul-sfintit-mucenic-antim-ivireanul-didahiile-prima-editie-actualizata/

141. *Praedicationes (vol. 11)* (698 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/19/praedicationes-vol-11/

142. *Parimiele lui Salomon* (117 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/29/parimiele-lui-salomon/

143. *Studii literare* (vol. 2) (162 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/05/studii-literare-vol-2/

144. *Epilog la lumea veche*, vol. I. 5. Emil Botta (239 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/21/epilog-la-lumea-veche-vol-i-5-emil-botta/

145. Sfântul Împărat Salomon, *Ecclisiastis* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/23/ecclisiastis/

146. *Mântuirea este eclesială* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/12/19/mantuirea-este-eclesiala-conferinta-online/

147. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 9)* (270 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/01/20/dorin-streinu-opere-alese-vol-9/

148. *Praedicationes (vol. 12)* (571 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/02/11/praedicationes-vol-12/

149. *Psalmii* (ediția LXX) (329 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/04/psalmii-editia-lxx/

150. *Psalmii liturgici* (299 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/05/psalmii-liturgici/

151. *Epilog la lumea veche (vol. I. 6). Nichita Stănescu* (759 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/06/01/epilog-la-lumea-veche-vol-i-6-nichita-stanescu/

152. *Praedicationes (vol. 13)* (530 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/07/10/praedicationes-vol-13/.

153. *Twitter pentru azi (vol. 7)* (254 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/08/30/twitter-pentru-azi-vol-7/.

154. *Epilog la lumea veche,* vol. I. 3 (ediția a doua) (699 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/02/epilog-la-lumea-veche-vol-i-3-editia-a-doua/.

155. *Cartea Sfântului Profet Iov* (144 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/03/cartea-sfantului-profet-iov/.

156. *Studii literare* (vol. 3) (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/23/studii-literare-vol-3/.

157. *Maturizarea poeziei* (173 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/11/05/maturizarea-poeziei/.

158. *Înțelepciunea lui Salomon* (86 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/12/16/intelepciunea-lui-salomon/.

159. *Viețile Sfinților (vol. I)* (461 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/16/vietile-sfintilor-vol-i/

160. *Vorbiri de Facebook (vol. 4)* (337 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-4/

161. *Praedicationes (vol. 14)* (658 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/05/02/praedicationes-vol-14/

162. *Întrebări și răspunsuri teologice (vol. 1)* (319 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/06/18/intrebari-si-raspunsuri-teologice-vol-1/

163. *Studii literare (vol. 4)* (326 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/07/01/studii-literare-vol-4/

164. *Înțelepciunea lui Sirah* (192 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/10/04/intelepciunea-lui-sirah/

165. *Înțelepciunea lui Sirah (ediția liturgică)* (151 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/08/intelepciunea-lui-sirah-editia-liturgica/

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș